

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 25 (350) • Joi 16 octombrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

NOUL SISTEM DE SALARIZARE, STIMULENT PUTERNIC PENTRU CADRELE DIN AGRICULTURĂ

Ion STANCIU

Consiliul
Superior al Agriculturii

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1932, dată recent publicității, s-a aprobat generalizarea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor în unitățile agricole de stat de îndrumarea și controlul Consiliului Superior al Agriculturii.

Elementele noului sistem de salarizare și majorare a salariilor pentru aceste unități au fost experimentate într-un număr limitat de întreprinderi agricole de stat, întreprinderi de mecanizare a agriculturii și sectoare de producție ale Institutului central de cercetări agricole. Pe baza rezultatelor obținute în perioada de aplicare experimentală au fost aduse îmbunătățirile necesare la salarizare, la premiere și la alte reglementări ce privesc drepturile cuvenite personalului din unitățile agricole, în așa fel ca să se realizeze o mai bună cointereseare a acestora în creșterea și îmbunătățirea calității producției și reducerea costurilor. De asemenea, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1929, s-a aprobat experimentarea, cu începere de la 1 noiembrie, a noului sistem de salarizare și majorare a salariilor pentru inginerii din cooperativele agricole de producție.

Pentru întreprinderile agricole de stat, întreprinderile de mecanizare a agriculturii și celelalte unități agricole elementele noului sistem de salarizare și majorare a salariilor au fost prezentate anterior de organele de presă și resoartele de specialitate. De aceea, considerăm util să înfățișăm unele aspecte principale ale noului sistem de salarizare pentru inginerii din cooperativele agricole de producție, cadre care au un rol de mare însemnătate în sporirea producției și consolidarea acestor unități.

De la început trebuie subliniat faptul că aplicarea noului sistem de salarizare pentru specialiștii agricoli cu studii superioare din cooperativele agricole aduce schimbări esențiale în ceea ce privește nivelul salariilor, corelarea acestora cu mărimea și complexitatea sarcinilor ce revin unităților în care lucrează, cu rolul și atribuțiile inginerului în organizarea producției și răspunderea sa pentru realizarea sarcinilor de plan.

Spre deosebire de situația actuală, când fiecare specialist agricol este încadrat ca inginer sau inginer principal, noua reglementare stabilește înființarea funcțiunii de inginer șef (coordonator), care va fi ocupată de specialistul agricol cu cea mai bună pregătire și cu îndelungată experiență. Acestuia îi revine sarcina de a răspunde de organizarea producției și de generalizarea cuceririlor științei și tehnicii în toate ramurile și sectoarele de activitate ale cooperativei agricole în care este încadrat. În calitatea de inginer șef, lui îi revin atribuțiile asemănătoare cu cele ale cadrelor ce îndeplinesc asemenea funcțiune într-o întreprindere, adaptate, bineînțeles, la specificul cooperativei agricole de producție.

Celalți ingineri, cu care este încadrat

(Continuare în pag. a 11-a)

O DEVIZĂ CU SUPTOR MATERIAL CERT ÎN I. A. S.

TOATE ACȚIUNILE, ÎN PERIOADA OPTIMĂ

Ing. V. VEDEANU

Departamentul I.A.S.

Ne aflăm în plină desfășurare a multiplexelor acțiuni caracteristice agriculturii în perioada de toamnă, acțiuni care, pe de o parte, marchează sfârșitul unui an agricol, iar pe de altă parte, pun bazele unei noi recolte. Exponente ale unei agriculturi socialiste moderne, în plin progres, unitățile agricole de stat trebuie să constituie în aceste zile un puternic exemplu atât în ceea ce privește organizarea activității, cât și în efectuarea tuturor lucrărilor la nivelul superior impus de agrotehnică.

Pe primul loc al urgențelor se înscrie acum terminarea însămînțării grâului, acțiune de care depinde în mare măsură recolta anului viitor și care trebuie încadrată în limitele perioadei optime stabilite de specialiști.

Ce consecințe negative asupra producției poate avea însămînțarea grâului în afara epocii optime se poate vedea clar și din analiza producțiilor obținute anul acesta. Nerespectarea acestei elementare cerințe agrotehnice a determinat scăderi pronunțate de producție mai ales în unitățile din zonele mai secetoase. Astfel, în unitățile din județul Ialomița, pe su-

prafața însămînțată după 20 octombrie producția medie a fost mai scăzută cu 1450 kg/ha față de recolta asigurată de grâu însămînțat în perioada optimă. De altfel și în zonele mai umede — județele Cluj, Mureș, Timiș, Bihor, Satu Mare — producțiile de grâu realizate în I.A.S. pe suprafețele însămînțate după 20 octombrie au fost mai scăzute cu 200—480 kg/ha.

Având în vedere această situație, trebuie să se ia măsuri pentru intensificarea ritmului de lucru, zi și noapte, pentru terminarea grabnică a însămînțării, deoarece fiecare zi de întârziere duce la scăderea producției. Cea mai mare parte a întreprinderilor agricole de stat au înțeles această necesitate. Până la 12 octombrie grâul a fost însămînțat pe 85 la sută din suprafața planificată. Ca urmare a unei preocupări susținute, unitățile din județele Vaslui, Botoșani, Neamț, Vilcea,

Bacău, Suceava, Argeș etc. au încheiat lucrarea. Cu cele mai mici realizări se prezintă însă unitățile agricole de stat situate în zonele mari cultivate de grâu: Teleorman (70 la sută), Ialomița (75 la sută), Timiș (76 la sută) unde mai sînt încă de semănat mari suprafețe.

Nu se contestă că în unele zone există greutăți la pregătirea terenului, dar rezultatele slabe înregistrate în unitățile din județele amintite trebuie atribuite, în parte, și slabei organizări a muncii și folosirii cu randament scăzut a mijloacelor mecanice. Numai așa se poate explica faptul că între unități situate în județe vecine, cu condiții de lucru asemănătoare, există totuși diferențe în ceea ce privește suprafețele pregătite pentru însămînțări. Astfel, în întreprinderile agricole de stat din județul Teleorman pregătirea terenului s-a efectuat în proporție de numai 90 la sută, în timp ce în unitățile din județul Ilfov s-a ajuns la 98 la sută. La fel se situează I.A.S. din județul Timiș (87 la sută) față de cele din Arad (97 la sută) sau cele din județul Constanța (84 la sută) față de cele din

(Continuare în pag. a 4-a)

Recoltarea mecanizată a porumbului la cooperativa agricolă din Lipova, județul Arad

Foto: AGERPRES

La ultimele teleconferințe de la Consiliul Superior al Agriculturii aproape că n-a fost județ care la capitalul greutăți să nu indice dificultățile pe care le întâmpină în domeniul aprovizionării cu îngrășăminte chimice. Au fost semnalate chiar cazuri cînd, din lipsa îngrășămintelor, anumite unități s-au văzut nevoite să întrerupă semănatul. În numeroase alte locuri, grâul a fost însămînțat în teren complet nefertilizat. Este cazul, bunăoară, al unor cooperative agricole cum sînt cele din Drăgănești, Tepeu, Condrea, Ijdileni și altele din județul Galați, unde suprafețe de teren pe care s-au aplicat în toamna aceasta îngrășăminte sînt cu totul insignifiante.

— Ne întrebăm, își arată pe bună dreptate îngrijorarea Petre PAUNOIU, șeful serviciului plan de la direcția agricolă jude-

țeană, la ce producții ne putem aștepta în vara viitoare de la astfel de unități?

de a fi îndeplinite. La îngrășămintele fosfatice, de pildă, a căror incorporare în sol se face numai în

Apel către unitățile furnizoare:

Îngrășămintele chimice se încorporează acum în sol. LIVRAȚILE!

Și într-adevăr, există motive serioase de îngrijorare. Căci, deși trimestrul trei a expirat de mult, prevederile planului de aprovizionare cu îngrășăminte chimice a cooperativei agricole din județ sînt departe

de a fi îndeplinite. La îngrășămintele fosfatice, de pildă, a căror incorporare în sol se face numai în toamnă, planul trimestrului trei a fost acoperit numai în proporție de 42,5 la sută; la cele cu azot, procentul de realizare nu este nici el mai „răsărit” și a-nume de numai 43,8 la sută. Trebuie spus că județul

Galați nu este nici singurul și nici cel mai năpăstuit în această privință. Sînt județe cu mare pondere în producția de cereale a țării, ca Ialomița, Ilfov, Teleorman, unde planul de aprovizionare cu îngrășăminte chimice azotoase, la cooperativele agricole, s-a îndeplinit în proporție de sub 40 la sută. De ce oare?

Stăm de vorbă cu factori care răspund de aprovizionarea tehnico-materială în cadrul Ministerului Chimiei, al Consiliului Superior al Agriculturii și al Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție.

— Este adevărat, ne spune ing. Ernest ERDOS, director general-adjunct în Ministerul Chimiei, că în ultima vreme s-au ivit o seamă de greutăți în aprovizionarea cu îngrășă-

P. VOICULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 25 (350)

Joi, 16 octombrie 1969

- În campania agricolă de toamnă, SPECIALISTULUI NU I SE ADMITE NICI UN RABAT LA EXIGENȚA (pag. 3)
- Cuvîntul specialistului: RECOLTAREA ȘI PĂSTRAREA BUTAȘILOR DE SFECLA DE ZAHAR (pag. 4)
- IMAGINI BRAȘOVENE (pag. 5)
- Pe pășunile și fînețele naturale: PRODUCȚIA ANULUI VIITOR SE ASIGURĂ DIN TOAMNĂ (pag. 6)
- Cum sînt realizate investițiile la I.A.S. Bonțida: CONSTRUCTORUL AMINĂ, IAR BENEFICIARUL PIERDE (pag. 7)
- PRODUCȚIILE MARI ȘI DE CALITATE — NU TOMURILE DOCTE NE REFLECTĂ MUNCA (pag. 8)
- Puncte de vedere: POATE FI CONSIDERATĂ LEUCOZA BOVINĂ O ZOONOZĂ? (pag. 9)
- PĂDURI SECULARE (pag. 10)
- „VOM MUCI CU ȘI MAI MULTĂ HOTĂRIRE PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE” (pag. 11)
- Popas la grupul școlar agricol Buzău: CITEVA DIN PROBLEMELE PRACTICII ȘI PROGRAMEI DE ÎNVĂȚĂMÎNT (pag. 12)
- CALEIDOSCOP (pag. 14)
- ȘTIINȚA ȘI TEHNICA — MERIDIANE (pag. 15)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. Gh. BAIA; dr. ing. Octavian CARARE; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Trîță FANITA; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAIUCU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Ion ȘERBAN; ing. Constantin TANASE; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința” București, Oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26 telefon 141516. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINIȘTRI

Sîmbătă dimineața, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Iosif Banc, a primit pe ministrul-președinte al Comitetului Federal pentru Agricultură și Industrie Alimentară al R. S. Cehoslovace, prof. dr. Koloman Boda, care a făcut o vizită în țara noastră.

Cu acest prilej au fost abordate aspecte ale colaborării științifice și tehnice în diferite domenii ale agriculturii și industriei alimentare dintre cele două țări.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

Sîmbătă după-amiază, oaspetele a părăsit Capitala, înapoiindu-se în patrie.

DUPA CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE PRODUSE FITOFARMACEUTICE

Zilele trecute s-a înapoiat de la Milano dr. Tudorel Baicu, directorul Institutului de cercetări pentru protecția plantelor, care a participat la lucrările celui de-al III-lea Congres internațional de produse fitofarmaceutice.

În ședința Comitetului internațional de produse fitofarmaceutice, care a avut loc cu acest prilej, prof. dr. dc. David Davidescu a fost ales vicepreședinte al comitetului.

O DELEGAȚIE A U.N.C.A.P. ÎN FINLANDA

O delegație a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, condusă de Stelian Ionescu, membru în Biroul permanent al Consiliului U.N.C.A.P., se află în vizită în Finlanda, la invitația organizațiilor cooperatiste agricole finlandeze. În timpul călătoriei, membrii delegației U.N.C.A.P. au luat cunoștință de organizarea și activitatea cooperativelor agricole finlandeze, au avut întrevederi cu membrii conducerii acestor organizații.

DIN NOU STRUGURII DE MASA ÎN COMPETIȚIE

Ieri, 15 octombrie, la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din Capitală a început etapa a treia a celui de al III-lea Concurs național al strugurilor de masă. La actuala etapă au intrat în competiție 88 de probe de struguri, din 10 soiuri și 6 hibrizi cu coacere timpurie. Ponderele cea mai mare o au probele din soiurile Afuz-Ali, Italia, Coarnă Neagră și Regina Puglia. În total, de data aceasta se întrec 34 de unități agricole, dintre care 8 stațiuni experimentale, 12 întreprinderi agricole de stat, 3 cooperative agricole, precum și instituția gazdă.

De remarcat că, deși mai puține decît în precedenta etapă, probele de struguri care se confruntă în aceste zile, ca proveniență îmbracă întregul teritoriu viticol al țării.

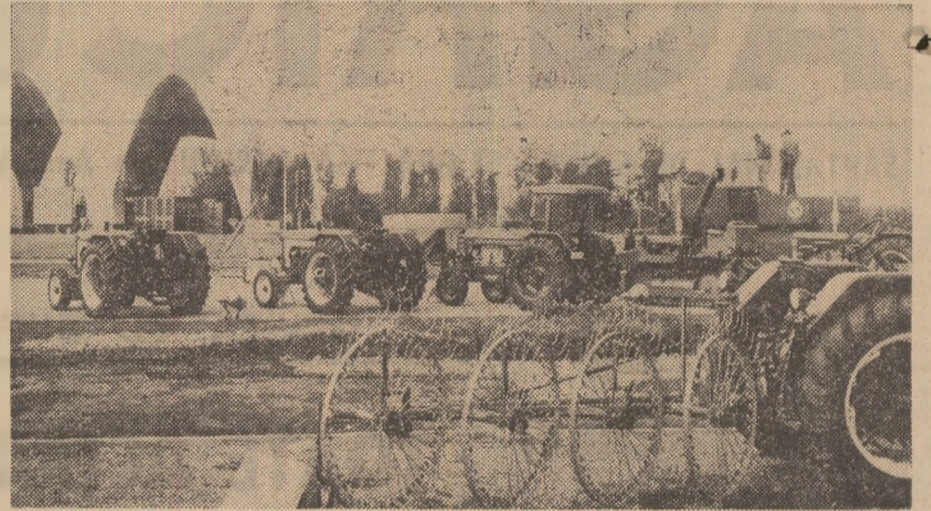
Ultima etapă a celui de al treilea Concurs național al strugurilor de masă va avea loc la jumătatea lunii ianuarie 1970.

AU DEPAȘIT PLANUL PE 9 LUNI

Angajații în întrecerea socialistă, lucrătorii din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din județul Galați au obținut rezultate bune în realizarea planului, cele mai mari fiind înregistrate de I.M.A. Berbeci, care a depășit planul de venituri pe nouă luni cu 20,6 la sută.

Efortul mecanizatorilor, calitatea lucrărilor executate au permis cooperati-

BLOC - NOTES

„Zestrea de oțel a agriculturii”, oglindită în cadrul Expoziției realizărilor economiei naționale „România 1969”

Foto : GH. AMUZA

INSTANTANEU

CARE-I CUVÎNTUL ?

Sînt fapte cărora greu le poți găsi un calificativ. Atît de mare-ți este indignarea, încît cauți cuvîntul nimerit, fără a reuși să-l afli. Cum ați calificat dv., bunăoară, o atitudine de felul celei despre care vom aminti acum ?

Anul trecut, un grup de salariați ai I.A.S. Mircea Vodă, județul Ialomița, format din tehnicianul Gheorghe Danciu și mecanicii Neagu Dinulescu și Vasile Belghir, a conceput, construit și experimentat în condiții de producție o anume perfecționare tehnică adusă combinei C.T.-2 R, inovație care, permițînd efectuarea depănării concomitent cu recoltatul porumbului, îmbunătățește substanțial tehnologia de lucru a mașinii și aduce importante economii. Merită relevat, de pildă, că prin folosirea acestei inovații se asigură economisirea a două tractoare, două remorci, un transportor, un grup electrogen și munca a 10 oameni, utilaje și forță de muncă necesare în condițiile tehnologiei obișnuite pentru diversele operațiuni privind depănarea și transportul știuleților de porumb.

Găsimu-se că inovația este valoroasă, au fost luate măsuri de popularizare a ei (revista noastră a prezentat-o în numărul său din 28 august a.c.), Departamentul I.A.S. publicînd-o într-o broșură specială și organizînd chiar instructaje cu specialiști din toate trusturile teritoriale în vederea generalizării acesteia.

Așa stînd lucrurile, oricine s-ar putea aștepta ca inovația respectivă să fie utilizată din plin, mai ales în unitatea unde a fost creată. Ei bine, zilele trecute, cînd se simțea mai mult ca oricînd nevoia folosirii acestor perfecționări tehnice, combinele modificate în cadrul I.A.S. Mircea Vodă le-au fost demontate ansamblele care aduceau îmbunătățiri utilajului, pe motiv că... se înfundă. Introduse în lanuri de porumb neajunse încă la maturitate, unde buruienile și stuful erau mai mari decît cultura, lipsite de orice fel de asistență tehnică, de bună seamă că mașinile n-au putut funcționa normal. Culmea e că celor care au adus această îmbunătățire combinei (cărora, în treacănt fie spus, nici pînă azi nu li s-au dat certificate de inovatori), nu li s-a cerut măcar părerea cu privire la măsura luată.

Cum poate fi calificată o asemenea atitudine față de progresul tehnic ? Care-i cuvîntul cel mai potrivit pentru a o defini ? Poate organele de resort din Trustul I.A.S. Slobozia și Departamentul I.A.S. vor ști să dea un răspuns, ne vor ajuta să găsim cuvîntul nimerit.

AL. ION

V. POMPILIU

MICROINTERVIU

Publicații de specialitate

— Pe lângă cele 11 reviste ale sale, ne informează ing. Petre MARTIN, redactorul-șef al Revistelor agricole, se editează anual prin redacția noastră un mare număr de lucrări în cadrul colecțiilor „Șfaturi”, „Recomandări” etc. ce se adresează în primul rînd specialiștilor, dar și lucrătorilor din sectorul culturilor de cîmp, leucultură, pomicultură, viticultură, zootehnie etc. În acest an, pînă la sfîrșitul lunii septembrie, au apărut 75 de asemenea lucrări, urmînd ca în viitoarele trei luni să fie editate încă 43.

— Cîteva din titlurile mai interesante apărute în ultima vreme ?

— Notați: „Metode pentru stabilirea necesarului de apă la culturile trîgate”, „Mecanizarea lucrărilor de amenajări anuale în orezării”, „Noi medicamente românești în terapia veterinară”, „Controlul producției animalelor”, „Prevenirea și combaterea coccidiozei la animale și păsări”.

— Editați și lucrări științifice propriuzise ?

— Da. Tipărim lucrările științifice ale diferitelor institute din agricultură și ale unor stațiuni experimentale. Fiecare din aceste titluri cum sînt: „Volumul IX al analelor stațiunii centrale de apicultură și sericultură” sau „Lucrările științifice ale stațiunii experimentale zonale agro-zootehnice Suceava” — au între 300—600 de pagini.

— Cum își pot procura specialiștii lucrările realizate ?

— La fiecare început de an apare în întregime „Catalogul” publicațiilor noastre pe anul următor, astfel încît solicitanții ni se pot adresa spre a-și procura lucrările de care au nevoie. În plus, trimitem fiecărei unități agricole de stat —

bineînțeles conform profilului respectiv — cite două exemplare din broșurile ce li se adresează. Numeroase scrisori, pe care le primim din partea cititorilor, dovedesc că activitatea noastră se bucură de o largă audiență din partea inginerilor, medicilor veterinari, tehnicienilor etc.

Buletin agrometeorologic

În perioada 7—13 octombrie, vremea a fost frumoasă, cu cerul mai mult senin noaptea și dimineața și variabil în cursul zilei. Nu s-au înregistrat precipitații. Fenomenul de brumă senalată în primele zile în cea mai mare parte a țării a avut un areal mult mai restrîns în a doua parte a intervalului.

Regimul termic a evoluat de la rece spre cald în primele trei zile, temperaturile medii au fost mai coborîte decît valorile medii plurianuale cu 1° la 5°, în restul intervalului excedentele termice au ajuns pînă la 4°. Temperaturile minime cele mai coborîte din aer, înregistrate la 7 octombrie, au oscilat între —6° la Joseni și 8° în sudul Olteniei și sud-vestul Munteniei. În ultima zi a intervalului, temperaturile medii din stratul arabil au variat între 11° și 15° în jumătatea de nord a țării și între 13° și 16° în restul zonelor agricole.

Condițiile atmosferice caracteristice acestui interval au fost prielnice desfășurării lucrărilor agricole de sezon.

Tempul probabil pentru intervalul 16—22 octombrie: Vremea devine schimbătoare, cu cer temporar noros. Vor cădea ploi slabe, mai ales în vestul țării. Vînd slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere la început, apoi în scădere ușoară. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 3° și 13°, izolat mai coborîte în depresiuni, iar maximele, între 15° și 25°.

ÎN CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

Specialistului nu i se admite nici un rabat la exigență

Raid-anchetă în județele Cluj și Timiș

CÎND LIPSEȘTE INTERESUL...

... suferă, în primul rînd, producția. Și, din păcate, în ambele județe se întîlnesc în aceste zile specialiști care își neglijează îndatoririle profesionale. Și atunci, apar nereguli. Ca la ferma Bacova, de pildă, a I.A.S. Buziaș unde s-a admis pregătirea necorespunzătoare a terenului pentru griu și, întocmai ca și la ferma 11 din Zena aparținînd I.A.S. Lugoj, s-a recoltat, cu mari pierderi, porumbul. Conducerea trustului zonal I.A.S. Timișoara a luat măsura ca cei doi șefi de fermă, inginerii Vasile Lăință și Laurențiu Oșvat, să fie schimbați.

Uneori, lipsa de supraveghere din partea specialiștilor generează neglijențe în munca mecanizatorilor. Așa s-a întîmplat la C.A.P. Macău (județul Cluj) unde, neasigurîndu-se oamenii pe semănători, sămînța a rămas la suprafață și a fost încorporată cu polidiscurile. Inginerul Carol Foldvari nu poartă nici o răspundere? La C.A.P. Dumbrava, din același județ, mecanizatorii au efectuat arături de însămînțare de proastă calitate, cu multe greșuri, vinovată de aceasta fiind conducerea secției de mecanizare a I.M.A. Huedin.

CE ȘI CÎT SEMĂNĂM?

La aceste întrebări, pe care și le pun, zilnic, în fața fiecărei parcele, mecanizatorii trebuie ajutați să răspundă, cu maximum de operativitate, de către inginerii agronomi ai unităților unde lucrează. Ce se întîmplă însă cînd asemenea răspunsuri întîrzie? Iată cîteva consecințe.

La cooperativa din Sarlota, județul Timiș, greșelile făcute de ing. Petru Schlosser în calcularea normei de sămînță au determinat stagnarea timp de mai multe ore a semănătorului pe o parcelă. La Uivar, în același județ, semănătorile au funcționat zile în șir numai cu 50 la sută din capacitatea de lucru din pricina lipsei de sămînță. În acest timp, inginerul Aurel Băcălete își petrecea multe ore în birou. În județul Cluj, la cooperativa din Morlaca, într-una din zile, un tractorist trimis la semănat a așteptat în zadar sosirea inginerului L. Teodoru pentru verificarea semănătorii: acesta plecase între timp la Cluj, așa cum obișnuiește de altfel des, părăsind cooperativa în primele ore ale după-amiezii.

Pentru a da răspuns întrebării de mai sus au pierdut multă vreme și operatori din Bergheni (Cluj) unde inginerul Petre Nicolae nu s-a preocupat de o îndatorire elementară — supravegherea condiționării la timp a semințelor. Așa că, obținînd buletine de analiză necorespunzătoare, cooperativa a trecut la recondiționarea semințelor în plină campanie de însămînțări.

Mai sînt doar cîteva zile și orice întîrziere la semănatul griului se poate socoti în kilograme de boabe pierdute. Răcirea vremii și apropierea sezonului ploios impun, în același timp, intensificarea ritmului tuturor celorlalte lucrări agricole. Graba nu înseamnă însă neglijarea indicilor calitativi. De aceea, prezența activă a specialistului pe teren este acum mai prețioasă decît oricînd. Inginerii sînt datori să facă dovada întregii lor priceperi, să manifeste maximum de exigență, să muncească cu abnegație și conștiinciozitate.

Este bine cunoscut, tuturor, rolul de prim ordin pe care îl au de jucat cadrele de specialitate din unitățile agricole în valorificarea potențialului întregii noastre agriculturi. Ei poartă răspunderea introducerii tehnicii avansate, bunei organizări a lucrărilor și executării lor la nivelul calitativ corespunzător celor mai exigente cerințe.

Rezultatele unităților în care specialiștii își desfășoară activitatea sînt o oglindă fidelă a întregii lor priceperi și conștiinciozități. Urmărind, cu această unitate de măsură, cum se manifestă prezența inginerilor agronomi din unitățile agricole ale județelor Cluj și Timiș în iureșul însămînțărilor și recoltărilor, colaboratorii noștri A. UNGUR și Adam RACHITOVAN au întîlnit aspecte semnificative. Le semnalăm

LA DATORIE

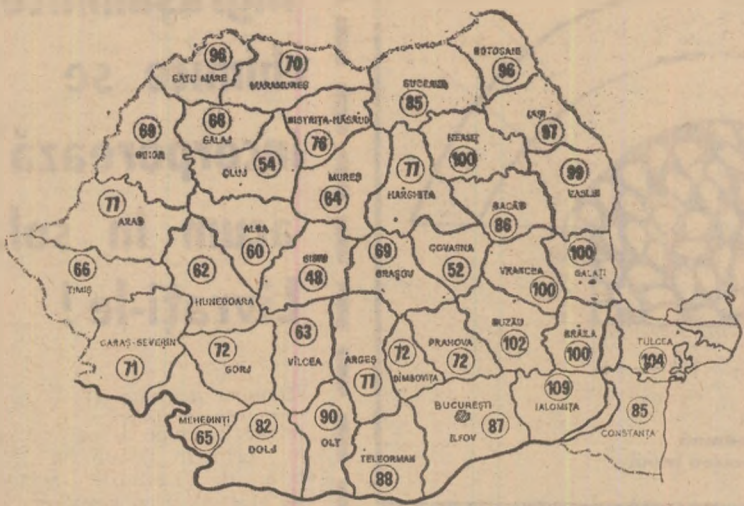
Cei mai mulți dintre specialiștii din cele două județe nu pot fi găsiți la sediile unităților decît, poate, seara tîrziu. Nu ar avea, de altfel, nici un rost, atîta timp cît oamenii pe care sînt chemați să-i îndrumă se află la cîmp.

Printre acești foarte numeroși agronomi — care își înțeleg pe deplin mîneria, se află, de pildă, inginerul Mircea Neagu, de la Becicherecul Mic (Timiș). Zilele trecute putea fi întîlnit la parcela notată în planurile cooperativei cu nr. 43. Nu ca simplu spectator, ci urmărind atent — verificînd și corectînd la nevoie — munca mecanizatorilor. Pămîntul era bine mărunțit și după cum am aflat terenul fusese fertilizat cu superfosfat. De altfel, în această unitate s-a fertilizat întreaga suprafață ocupată cu griu. Nu oricum, ci diferențiat, în funcție de sol și planta premergătoare. Preocuparea pentru încadrarea lucrării de semănat în epoca optimă se vădește și prin măsurile luate, cu operativitate, pentru intensificarea ritmului de lucru. Rezultatul? Toate cele 550 ha cu griu au fost însămînțate.

Exigență față de calitatea lucrărilor manifestă și inginerul Constantin Șolea, de la C.A.P. Cerneteaz (Timiș) care, atunci cînd a fost cazul și, din păcate, ocazia nu a lipsit, a impus mecanizatorilor refacerea unor lucrări de pregătire a terenului.

În județul Cluj, la C.A.P. Cășeu, preocuparea inginerului Gavril Săplăcan pentru respectarea tuturor cerințelor agrotehnicii are probe concrete: pe mai mult de 80 la sută din cele 338 ha cultivate cu griu acesta a răsărit și e des ca peria! În terenul bine fertilizat, pregătit „ca stratul” — cum spun cooperatorii, sămînța de griu din soiul Bezostaia a găsit toate condițiile unei răsăririi rapide și uniforme.

Lista numelor specialiștilor care nu-și preocupă în aceste zile eforturile e prea lungă pentru a fi cuprinsă în acest spațiu restrîns. Remarcăm, totuși, dintre cei prețuiți pentru munca lor pe inginerii, șefi de fermă, Sever Popovici, de la I.A.S. Giarmata, Vasile Boantă și Nicolae Trușcoaică de la I.A.S. Sinandrei (județul Timiș) ca și pe inginerii Gh. Moldoveanu de la C.A.P. Frata, Eftimie Simite de la C.A.P. Mica, Petre Romașcanu de la C.A.P. Luncani, Svetlana Stoian, de la Retea Cristuri și Vasile Covaci de la Viștea (județul Cluj).

Producția de sămânță de sfeclă de zahăr este condiționată în mare măsură de calitatea materialului de plantare. Recolte mari de sămânță se obțin numai de la butași bine dezvoltati, sănătoși și care nu au fost atinși de îngheț. Aceste calități sînt condiționate de alegerea momentului recoltării, de fasonarea și modul de păstrare a butașilor peste iarnă.

Recoltarea se face în a doua jumătate a lunii octombrie, cînd temperatura oscilează în jurul valorii de + 1°C. Înainte de venirea înghețului Butașii recoltați prea devreme, cînd temperatura este încă ridicată, încep să crească în silozuri, nu se păstrează bine și nu lăstăresc normal în cultura de seminceri.

Înainte de recoltare, se taie frunzele cu mașina de recoltat furaje verzi (C.S.U.) care le toacă și le adună pentru însilozare sau le aruncă pe cîmp, ele putînd fi folosite ca un valoros îngrășămint verde. Urmează dislocarea butașilor (cu plugul dislocator utilizat la recoltarea rădăcinilor pentru fabrică sau cu furca de scos sfeclă) și așezarea lor în rînduri sau în grămezi mici. Se trece apoi la fasonare, care constă în corectarea tărierii petiolurilor frunzelor prin scurtarea lor la dimensiunea de 1-2 cm deasupra capului butașilor (fig. 1). Lucrarea se execută cu un cuțit bine ascuțit.

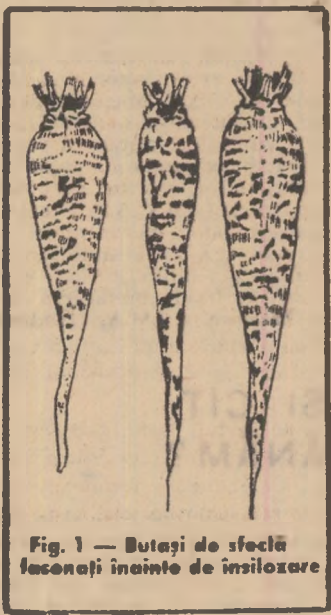

Fig. 1 — Butași de sfeclă fasonați înainte de însilozare

Cu această ocazie se face și sortarea înlăturîndu-se butașii mici, ramificați, de altă culoare decît cea tipică soiului, bolnavi sau tăiați. Totodată, butașii buni se separă pe trei categorii de mărimi: mici — cu diametrul la colet mai mic de 4 cm, mijlocii — cu diametrul de 4-6 cm, și mari — cu diametrul de peste 6 cm.

În tot timpul recoltării se va urmări cu grijă deosebită ca gerurile, temperaturile sub 0°C, să nu prindă butașii pe sol neacoperiți deoarece ei pot îngheța în timp scurt.

După fasonare și sortare, butașii se transportă imediat la locul de depozitare, ales și pregătit din timp. Pentru a se putea supraveghea și dirija păstrarea materialului

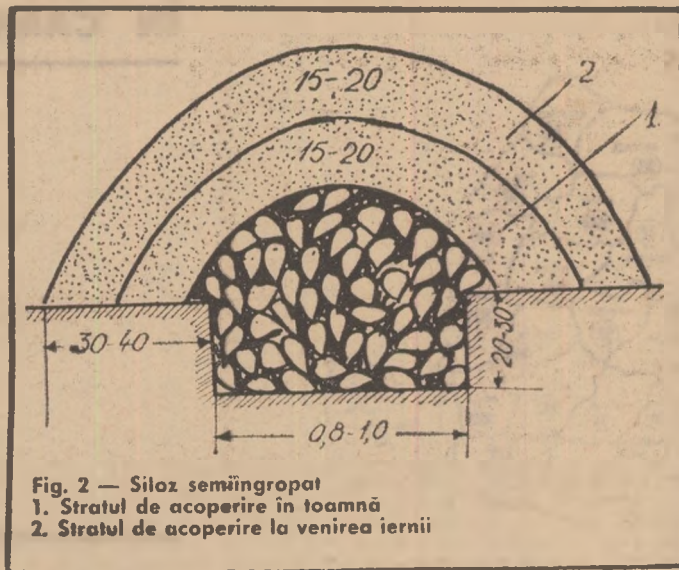

Fig. 2 — Siloz semîngropat
1. Stratul de acoperire în toamnă
2. Stratul de acoperire la venirea iernii

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

Recoltarea și păstrarea butașilor de sfeclă de zahăr

În timpul iernii, locul pentru depozitare trebuie să fie amplasat cît mai aproape de centrul gospodăresc, sau chiar în incinta acestuia. În cazul cînd silozurile se amplasează în cîmp, locul ales pentru acest scop va trebui să fie așezat lingă un drum circulabil în timpul iernii.

Terenul destinat depozitării trebuie să fie neted, ceva mai ridicat și puțin înclinat pentru a permite scurgerea apei. Acesta se ară din vreme și se întretine ca ogor negru, astfel ca la însilozare pămîntul să fie mărunțit și suficient de umed pentru a permite acoperirea corectă a silozurilor.

Pentru păstrarea butașilor de sfeclă de zahăr se recomandă folosirea silozurilor semîngropate sau îngropate. În condițiile țării noastre rezultate mai bune dau silozu-

rite semîngropate, deoarece creează posibilitatea dirijării mai bune a temperaturii, prin îngroșarea sau subțierea stratului acoperitor. Butașii păstrați în acest timp de silozuri lăstăresc în proporție ridicată în primăvară și dau seminceri cu multe ramificații care produc deci multă sămînță. Adîncimea silozurilor semîngropate este de 20-30 cm, lățimea de 80-100 cm., lungimea stabilindu-se după nevoie (fig. 2). Ele au fundul convex (bombat). În siloz, butașii se așează cu mîna, șira avînd înălțimea la coamă de circa 40-60 cm. Imediat după așezarea butașilor, silozul se acoperă cu un strat de pămînt reavăn și mărunț, gros de 15-20 cm. la bază și de 4-5 cm la coamă. Cînd temperatura aerului scade sub 0°C iar în siloz a ajuns la 2-3°C,

acesta se acoperă definitiv, adăugîndu-se un nou strat de pămînt de 15-20 cm grosime. În timpul iernii, la temperaturi mai scăzute de -15°C stratul acoperitor se îngroașe pînă la 60-70 cm, folosindu-se pămînt, baloți de paie sau snopi de coceni.

Silozurile îngropate au forma unor tranșee cu pereții drepecți, cu adîncimea de 60-70 cm. Lățimea cea mai potrivită a acestor silozuri este de 80-100 cm., iar lungimea de 20 m. Într-un siloz cu aceste dimensiuni se pot păstra aproximativ 22000 de butași de mărime normală. În acest tip de siloz, butașii se stratifică cu pămînt reavăn sau nisip. Imediat după umplerea cu butași silozul se acoperă cu un prim strat de pămînt de 15-20 cm grosime cînd temperatura se apropie de 0°, sau de 3-5 cm dacă vremea se menține călduroasă. Ca și în cazul sistemului de silozuri semîngropate, acoperirea definitivă se face la venirea înghețului, cînd se adaugă încă un strat de 15-20 cm și mai mult, în funcție de scăderea temperaturii.

În aceste condiții de depozitare, păstrarea materialului de plantare se face în condiții bune, iar primăvara se vor putea planta în cîmpurile de seminceri butași de calitate superioară, fapt care va asigura producții ridicate de sămînță.

Ing. A. ȘTEFANESCU
Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfecele de zahăr

TOATE ACȚIUNILE, ÎN PERIOADA OPTIMĂ

(Urmare din pag. 1)

judetul Tulcea (100 la sută). Rămîneri în urmă la pregătirea terenului se întîlnesc și în zona colinară (în județele Caraș-Severin, Cluj, Mureș) unde, pentru a se înrădăcina bine și a se consolida înainte de venirea iernii, grîul trebuia să fi fost însămînțat pînă acum, în totalitate.

O altă acțiune importantă pentru unitățile agricole de stat este recoltatul porumbului, cultură ce ocupă 26 la sută din suprafața arabilă, situîndu-se ca pondere pe locul al II-lea după grîu. Se prelîmînă o producție bună de porumb în I.A.S. Aceasta îi obligă pe toți lucrătorii din unitățile cultivatoare să depună toate eforturile pentru strîngerea recoltei fără pierderi și înainte de sosirea întemperiilor.

În organizarea acțiunii, anul acesta s-a insistat în mod deosebit pe generalizarea mecanizării lucrărilor de recoltare, în scopul grăbirii ritmului de lucru și reducerii cheltuielilor de producție. Majoritatea unităților au înțeles această necesitate și s-au preocupat de folosirea cît mai judicioasă a mijloacelor mecanice obținînd rezultate satisfăcătoare. În întreprinderile agricole de stat din trustul Ploiești, de pildă, care n-au folosit la nivelul posibilităților combinele CT-2R, realizările la recoltarea porumbului sînt cu circa 20 la sută sub realizările medii pe țară.

În momentul de față, pentru strîngerea recoltei la timp și fără pierderi ritmul de lucru trebuie intensificat prin folosirea mecanizării la toate categoriile de lucrări de recoltare și de manipulare a producției.

Buna organizare a fiecărui loc de activitate, folosirea integrală a forței mecanice, corelarea acțiunilor de depănare și transport cu cele de recoltare, să fie principala cale prin care se va putea face față volumului mare de lucrări caracteristice recoltării porumbului. Pentru prevenirea oricărei risipe de recoltă — obiectiv care trebuie să se aple în centrul atenției șefilor de ferme și a tuturor lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat — este necesar ca, imediat în urma combinelor să se asigure echipe de muncitori care să culegă ultimul știulete rămas pe teren.

Ca urmare a condițiilor climatice din acest an, s-a creat posibilitatea asigurării integrale a necesității de furaje însilozate, sortiment de boză pentru întretinerea animalelor. Apreciem, în acest sens, preocupările și eforturile depuse de lucrătorii întreprinderilor agricole de stat din județele Arad, Bihor, Satu Mare, Vaslui, Iași, Botoșani, care au însilozat cantități mai mari de furaje decît cele planificate, cu peste 20 la sută. Cu atît mai mult nu are nici o justificare situația unităților din județele Bacău, Bistrița-Năsăud, Caraș-Severin, Ilfov, Olt și Mehedinți, care au rămas în urmă, în această acțiune. Conducerea unităților au datorica ca, în puținele zile bune de lucru care au mai rămas, să asigure compensarea deficitului prin însilozarea cocenilor de porumb și a masei verzi rezultate din culturile succesive.

Atenția conducătorilor de I.A.S., a șefilor de fermă, se cere îndreptată și spre acțiunile — deosebit de importante — ale sectorului hortivicol. Există, astfel, în majoritatea unităților cantități însemnate de legume nerecoltate. Avînd în vedere că timpul este înaintat și brumele

periclitează unele sortimente de legume, este de datoria cultivatorilor să întreprindă acțiunile asigurînd realizarea integrală a sarcinilor de livrare către piața internă și pentru export.

Fermele cultivatoare de struguri de masă și de vin trebuie să urgeteze recoltarea, dînd prioritate culegerii strugurilor din soiurile sensibile la mucegăire: Fetească, Riesling, Sauvignon, Pinot gris, Galbenă etc.

Factor determinant în realizarea recoltei la toate culturile ce se însămînțează în primăvară, ogoarele de toamnă și-au dovedit pe deplin eficiența. Întreprinderile agricole de stat trebuie să execute, în această perioadă, ogoare pe o suprafață de 583 500 ha. Realizările de pînă acum sînt încă mici, în special în unitățile din trusturile zonale ale I.A.S. Slobozia, Galați, București și Bacău. În zilele care urmează va trebui să se treacă neîntîrziat la regruparea tuturor tractoarelor ce se eliberează de la însămînțări și recoltări, și la dirijarea lor pentru executarea ogoarelor, organizîndu-se și schimburi prelungite și de noapte, pentru a folosi din plin timpul favorabil și a încheia lucrările înainte de îngheț.

În aceste zile, răspunderea pentru organizarea și coordonarea întregii activități, respectarea tehnologiei de lucru și asigurarea calității lucrărilor agricole, pentru folosirea judicioasă a bazei materiale și realizarea unor cheltuieli cît mai scăzute revine cadrelor de specialiști. Aceștia trebuie să se aple permanent la locurile unde se desfășoară principalele faze ale procesului de muncă, participînd activ la desfășurarea lor prin măsuri competente, luate cu spirit de răspundere, și manifestînd o înaltă exigență față de ritmul și calitatea lucrărilor executate.

Îngrășămintele chimice se încorporează acum în sol. Livrați-le!

(Urmare din pag. 1)

minte chimice a agriculturii. Dacă în primele șapte luni livrările față de unitățile agricole, atît de stat cît și cooperatiste au fost în grafic, în luna august au început să apară restanțe, îndeosebi la îngrășămintele cu azot, restanțe care pe parcurs au luat proporții. Nerealizările sînt legate de anumite dificultăți de natură tehnică, privind punerea în funcțiune a unor noi capacități de producție la combinațele chimice din Craiova și Turnu Măgurele, dificultăți neprevăzute nici de furnizorul instalațiilor. Greutăți există și la unitățile care produc îngrășăminte fosfatice — este vorba de uzinele de la Valca Călugărească și Năvodari — unde lipsa de acid sulfuric le face să lucreze momentan la o capacitate redusă. Sperăm ca în scurtă vreme aceste greutăți să fie depășite.

Dacă acestea sînt justificările furnizorului, unele neavînd o bază obiectivă firește, trebuie spus că beneficiarii au cu totul altă părere.

— În primul rînd ne informează dr. S. NICOLICIN, director general adjunct în cadrul D.G.A.T.M. a Consiliului Superior al Agriculturii, aș vrea să sublinieze că, deși în semestrul întii industria chimică și-a îndeplinit integral planul de producție la îngrășăminte, față de agricultură nu și-a onorat în întregime obligațiile. La îngrășămintele cu azot, de pildă, s-au livrat cu circa 15 000 de tone mai puțin. În altă ordine de idei, trebuie spus că restanțele mari care au survenit în cel de-al treilea trimestru nu se datoresc numai neîntrării în funcțiune a noilor capacități la combinele din Craiova și Tr. Măgurele. O dovedesc cifrele. La Combinatul chimic din Craiova, bunăoară, pe primul semestru s-au produs 114 428 tone de azotat de amoniu, în schimb, în trimestrul al treilea s-au produs doar 30 817 tone, cu mult sub planul primelor două trimestre ale anului, cînd s-a lucrat la vechii parametri de producție. Faptul este și mai evident la Combinatul din Tr. Măgurele unde, de la o medie trimestrială de peste 7 000 tone de azotat de amoniu în trimestrele I și al II-lea, s-a ajuns în cel de-al treilea la... 3 649 tone. Aceasta dovedește că la unitățile amintite există și serioase deficiențe în domeniul organizării și conducerii procesului de producție.

— În ce mă privește — ne-a declarat la rîndul său tov. CAROL ȘTOIAN, director general adjunct în D.G.A.T.M. a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, aș vrea să ridic o problemă de principiu. Și anume, aceea a stabilirii furnizorilor. Ne nemulțumește faptul că pentru cooperativele agricole se stabilesc furnizori pentru care, din capul locului, există dubii cu privire la posibilitățile de a-și îndeplini obligațiile contractuale. În plus, aș fi de părere ca atunci cînd e vorba de lărgirea capacităților de producție să se planifice și să se contracteze producția acestora numai după ce ele au fost date în funcțiune. Altfel ne vedem puși în situații dificile, ca cele de acum, cînd realizarea planului de aprovizionare cu îngrășăminte chimice se află sub semnul incertitudinii. Or, după cum este firesc, neînfăptuirea planului de fertilizare, îndeosebi acum în toamnă, înseamnă alte nerealizări, de producție și economice, în unități, înseamnă, în ultimă instanță, produse mai puține în hambarele țării.

Părere la care, semnatarii acestor rînduri subscrie întru totul, dorînd ca ancheta de față să constituie un apel lansat către unitățile chimice furnizoare, care au datorica să se achite integral de prevederile contractuale în domeniul aprovizionării cu îngrășăminte a agriculturii.

IMAGINI BRAȘOVENE

Lucrări de mîntuială

Cooperativa agricolă din Stupini a cultivat în acest an cu cartofi o suprafață de 240 hectare. Producția planificată era de 13000 kg la hectar și s-a realizat mai puțin de 12000. Aceasta nu din cauză că recolta a fost slabă, ci datorită faptului că recoltatul s-a făcut sub orice critică rămînînd în pămînt importante cantități de cartofi. Consiliul de conducere al cooperativei (președinte Ioan Taflan), a fost nevoit să ia măsuri pentru efectuarea de noi lucrări, așa cum se vede în fotografie pentru a strînge cartofii rămași după recoltare. Cine va suporta cheltuielile suplimentare și, bineînțeles, paguba produsă?

SE AȘTEAPĂ CA ZĂPADA SĂ ACOPERE MIILE DE SACI CU CARTOFI?

Mii de saci cu cartofi de sămînță ai „Agrosem-ului”-Brașov zac de săptămîni întregi pe rampa și în apropierea acesteia din stația C.F.R. Hărman. Cu cîteva zile în urmă, cînd obiectivul fotografic a surprins această imagine, era greu de numărat sacii și de evaluat cantitățile enorme de material semîncer. Nu știm dacă „Agrosem”-ul respectiv are de gînd să lase cartofii pe rampă pînă la venirea înghețului.

CA ÎN „ȚARA LUI PAPURĂ—VODĂ”

Autoturismul I BV — 2666, din imagine nu se găsește la vreun depozit I.L.F., ci pe cîmpul centrului din Hărman al Comisiei de Stat pentru încercarea și omologarea soiurilor. A venit cu el Ion Comșa, împreună cu fiul său, umplînd mai mulți saci cu cartofi din soiuri pure. „Am o fată la București, pe Elena Pop — ne-a declarat Ion Comșa din Brașov. Pentru ea, pentru mine și pentru feciorul meu luăm ceva cartofi pentru iarnă. Șeful centrului știe”.

Am stat de vorbă cu șeful centrului, ing. Gheorghe Cojocaru. „Am mai livrat 250 de kilograme ieri și pentru tovarășa Elena Tăbăran, tot din București” — ne-a declarat dînsul cu o indiferență de parcă soarele centrului și cartofii statului ar fi proprietate personală.

Cunoscînd că soiurile de cartofi, date spre înmulțire aici, au fost aduse cu eforturi mari de către stat și trebuie utilizate numai ca material semîncer, rămînem surprinși cum de aceștia iau alte destinații. Enigma poate o dezleagă tovarășii de la Comisia de Stat pentru încercarea și omologarea soiurilor.

Text și fotografiile
I. BRAGHEȘ

Octombrie în livezi

Dacă nu i-aș privi de la un pas-doi, aș zice că merii aceștia cu crengile plecate pînă spre pămînt, încărcăți cu globuri mari și roșii, sînt desprinși de pe vreo frescă. Dar, în toamna aceasta însoțită dar rece, ei sînt reeditați în sute și mii de exemplare pe dealurile ce se întind între piscurile Gereea, Folea, Căprăreasa sau Stogul. Le-am cunoscut și cu un sfert de veac în urmă, fiindcă tot cam de atîția ani poposesc la fiecare început de octombrie la Olănești-Băi, iar de aici pot ajunge grabnic pe vreuna din înălțimile înconjurătoare. Pe atunci, înălțimile situate la poalele munților erau acoperite cu o vegetație săracă, în parte sălbatică, peisajul purta o patină deprimantă!

Azi aceleași dealuri, brăzdate odinioară de eroziuni, ogașe și ravene au fost transformate în cea mai mare parte în livezi de pruni și de meri. A fost o muncă aspră de ani și ani, firește, cînd oamenii au dat o aprigă luptă cu greutatea, înlăturînd posibilitățile alunecărilor de teren, construind terase, plantînd. Numai cooperativa agricolă din Olănești-Sat dispune acum de 387 de hectare cu livezi, iar cea din vecinătate, de la Păușești-Măglași, de alte 497. Au rămas pe ici-colo și pîlcuri de pomi răzleți, cum se planta la început, dar majoritatea prunilor și merilor sînt dispuși în livezi compacte, moderne, cu drumuri accesibile chiar și unde panțele devin repezi, astfel încît dacă nu autocamioanele, măcar carele să poată circula în bune condiții, acum în perioada recoltatului.

În livezi a început, nu prea de mult, culesul merelor. Pînă acum de la Rm. Vilcea, unde se află miile de pomi ale unui puternic I.A.S. pomicol, trecînd pe la Vlădești și mai spre poalele munților, la Cheia, apoi aici, la Păușești Măglași, au răsunit de dimineață pînă seara tîrziu glasurile culegătorilor de prune. Pe ion

Băiașu, președintele cooperativei din Păușești-Măglași, îl întîlnesc la imensul siloz de fructe construit în 1967. Mic de statură, cu obraji arși de soare și vînt, el manifestă aceeași voce bună pe care i-o cunoșteam din anii trecuți.

Mă informează în cîteva cuvinte că aici s-au recoltat peste 68 de vagoane de prune, se vor strînge, din cît s-a prevăzut, și vreo 45 de vagoane de mere. Șeful silozului, Ion Pițigoi, pune în ordine cîteva care sosite la „cîntar” apoi primește niște hîrtii de la brigadierul Constantin Zamfir, de la „a intîia”...

— Dar specialiste ? îl întreb pe președinte.

Carnet de scriitor de Al. RAICU

— Aaa, inginerile noastre Cornelia Zorilescu și Petronela Mihăileanu sînt din zori pe dealuri, au pornit-o fiecare cu cîte un cal. Acum, în vremea culesului, dînele se duc cu oamenii o dată cu zorile. Trebuie să profităm de zilele însoțite...

Am sosit într-o poiană a cooperativei din Olănești-Sat. Pomii parcă-s scăldați în zeci de mii de focuri.

— Noi, abia am început la mere, spune inginerul Petre Cosmescu, președintele cooperativei. Anul acesta din cauza timpului mai rece, merele și-au „făcut fața” mai tîrziu ca de obicei. Totuși, am și predat I.L.F.-ului Vilcea vreo 80 de

tone, din cadrul contractului. Grosul oamenilor lucrează în margini; am început cu pomii răzleți și, treptat, pătrundem în spre interior în masiv.

Ceea ce merită neapărat consemnat e faptul că atît I.A.S. Rm. Vilcea cît și cooperativele agricole din bazinul riului Olănești — cele de la Vlădeni, Cheia, Păușești-Măglași și Olănești-Sat, au reușit să-și asigure, în ultimii ani, cadre de pomicultori pricepuți. N-a fost lucru ușor să obișnuiești, mai ales pe vîrstnici, cu practica nouă a pomiculturii. Treptat însă, ei s-au convins că, prin lucrările agrotehnice înaintate, așa zisa „periodicitate” de rodire a pomilor poate fi înlăturată, pomii pot fi determinați să rodească la fel în fiecare an. Arăturile pe dealuri, în livezi, se execută numai pe curba de nivel; în plantațiile linere se cultivă, printre pomi, cartofi, fasole, porumb, borceag.

O muncă stăruitoare se desfășoară în scopul combaterii dăunătorilor și bolilor pomilor. În unii ani se execută cîte 8 stropiri împotriva păduchelui din San José și viermelui mărului, contra rapănului sau muștei cu fierăstrău. Acum, toamna, livezile sînt fertilizate în mod susținut, dîndu-se cîte 300-400 g. de superfosfat și 100 g. de azotat de amoniu la fiecare pom. Primăvara, însă, se folosesc și îngrășămintele organice și must de grajd diluat. Tăierile, protejarea pomilor, fac parte, de asemenea, dintre lucrările cu care pomicultorii s-au obișnuit pe deplin.

...Îl ascult pe inginerul Cosmescu și îmi dau seama cît de mult a îndrăgît livezile acestea, crescute sub ochii lui, și oamenii atașați pomiculturii. Vorbește cu mîndrie, arătîndu-mi cît de atent lucrează un grup de sortatori.

— Să vizitați „Căsuța” noastră, de la expoziția deschisă cu prilejul „Zilei recoltei” la Rm. Vilcea. Am construit-o în stilul caselor de pe la noi, desfacem acolo nu numai mere din cele mai bune soiuri, dar și legume, miere de albine și puic de prune din cea veche. Căci în curînd pornim din nou și distileria...

Pe pășunile și finețele naturale

PRODUCȚIA ANULUI VIITOR SE ASIGURĂ DIN TOAMNĂ

Așa cum bazele producției de cereale pentru anul ce urmează se pun încă din toamnă, tot din acest sezon se pregătește și soarta producției de masă verde și fin, în mod deosebit de pe pajiștile naturale.

Grija pentru ridicarea producției pajiștilor nu are însă caracter de sezon. Ea reprezintă o înlănuire de preocupări și lucrări tehnico-administrative eșalonate pe întregul an, ca, de altfel, în orice sector de producție din agricultură. Iată de ce considerăm oportun să ne oprim, pe scurt, asupra câtorva lucrări ca: fertilizarea, distrugerea mușuroaielor, defrișarea de tufișuri, curățirea de buruieni, destelenirea, împrăștierea gunoiiului de pe locurile de stabulație etc. care trebuie executate — cel puțin parțial — acum, în timpul toamnei.

Până nu de mult se credea că cele mai bune rezultate în fertilizarea pajiștilor cu îngrășăminte naturale, dar mai ales cu cele chimice, se pot obține numai prin administrarea acestora în timpul primăverii. Experiențele din ultima vreme au demonstrat că pășunile și finețele se pot fertiliza din toamnă și că asemenea procedee au avantaje multiple.

În experiențele întreprinse s-au obținut producții de iarbă practic egale pe variantele fertilizate în toamnă și în primăvară. Pășunatul a putut fi început însă cu 10—15 zile mai devreme în cazul fertilizărilor aplicate toamna. Iată și câteva exemple privind producția pajiștilor fertilizate cu îngrășăminte chimice: pe o pășune de lângă Cluj, dominată de păiușul oilor, s-au obținut 20 950 kg de iarbă la hectar în cazul fertilizării din toamnă și 20 350 kg de iarbă în cazul fertilizării de primăvară, față de parcela martor — netratată — care a produs 13 900 kg de iarbă la hectar; pe o fineață de ovăscior din valea Someșului Mic — Cluj s-au obținut 29 900 kg, respectiv 31 000 kg față de martor, care a produs 22 200 kg de iarbă la hectar; pe o pășune de părul porcului de pe masivul Vlădeasa, la altitudinea de 1 600 m, s-au obținut 8 600 kg și, respectiv, 9 100 kg de iarbă la hectar, față de parcela martor care a produs numai 4 600 kg de iarbă la hectar. Prin fertilizarea cu gunoi de grajd s-au obținut pe o pajiște de ovăscior, de lângă Cluj, 14 139 kg de iarbă la hectar în varianta fertilizată din toamnă și 14 872 kg/ha pe varianta fertilizată primăvara; pe aceeași pajiște de părul porcului amintită mai sus s-au obținut 11 500 kg de masă verde la hectar în varianta fertilizată toamna și numai 8 700 kg la hectar, în cea fertilizată primăvara. Pe pajiștea cu păiușul oilor, numărul de lăstari fertili pe mp a fost pînă la 2 200 în varianta fertilizată toamna și de 1 200 pe cea fertilizată în primăvară; pe pajiștea de ovăscior numărul lăstarilor fertili a fost de 1 500 și, respectiv, de 950 lăstari pe mp.

Un aspect foarte important, și nesesizat pînă acum s-a observat pe pajiștea de părul porcului, unde s-au dezvoltat 15 800 lăstari de păiuș 10șu pe mp. în varianta fertilizată primăvara. Aceasta prezintă o deosebită importanță deoarece păiușul roșu este cea mai bună plantă furajeră de pajiște, pentru zona subalpină.

Distrugerea mușuroaielor este o lucrare care se recomandă a fi executată tot toamna. Acum, mușuroaiile proaspete se împrăștie mai uniform, o parte din ierburi scapă de asfixiere și, astfel, în primăvară, locul lor este acoperit cu vegetație.

Aceeași recomandare este valabilă și în cazul defrișării tufișurilor. Executînd cel puțin o parte din aceste lucrări din toamnă, avem posibilitatea ca în vara ce urmează, prin reinsămînțare și fertilizare, să obținem o producție bună de furaje. Așa s-a întimplat pe pășunea Baciu — Cluj unde, încă din primul an, s-au obținut 13 266 kg de iarbă la hectar de pe astfel de suprafețe.

Orice pășune trebuie să fie bine curățată de toate resturile de buruieni încă înainte de intrarea în iarnă.

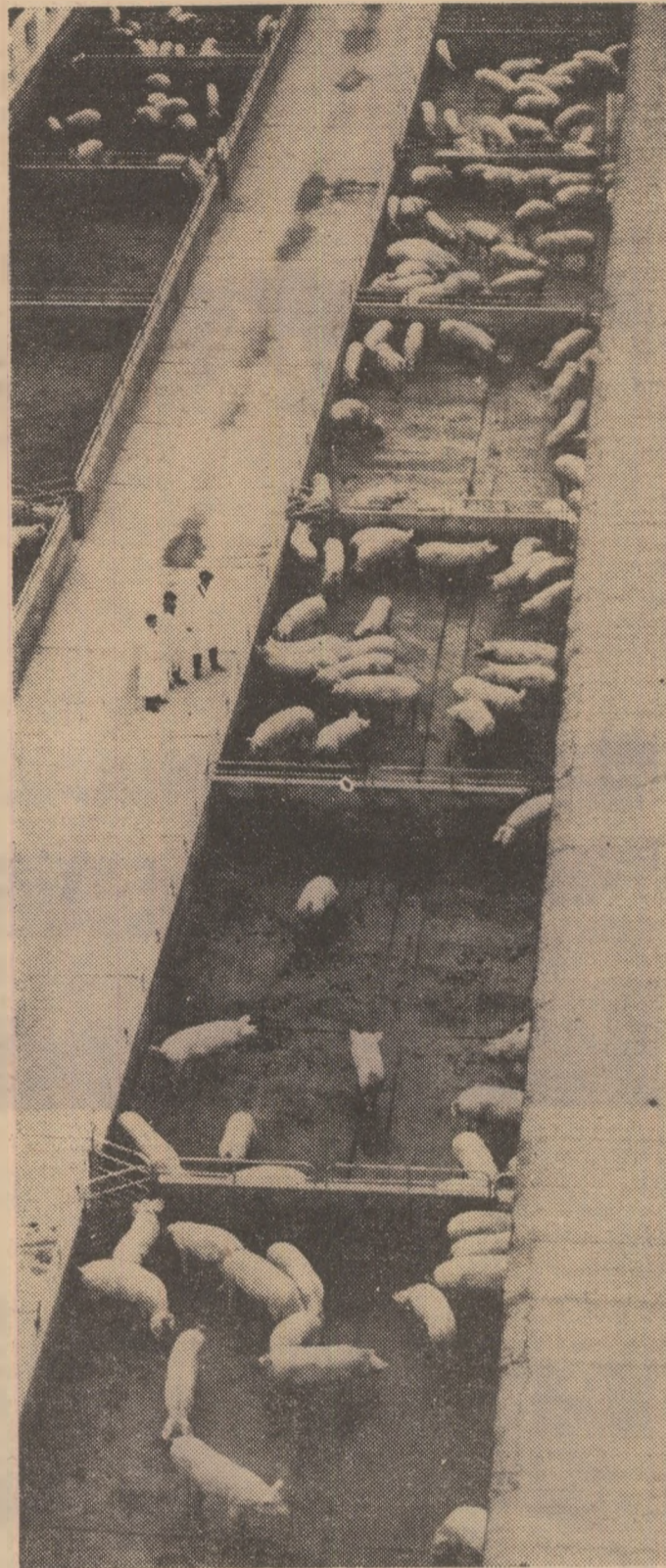
Suprafețele de pășuni și finețe care au ajuns într-un stadiu degradat trebuie regenerare, respectiv destelenite și însămînțate tot cu plante furajere. Este necesar ca destelenirea să fie executată toamna, pentru că numai așa resturile organice se descompun prin îngheț și dezgheț, creîndu-se condiții optime pentru însămînțările de primăvară. Pe o pășune de la Apahida, județul Cluj, pe varianta destelenită toamna s-au obținut 22 000 kg de sparcetă verde la hectar, față de numai 18 000 kg la hectar cît a dat parcela destelenită în primăvară.

În timpul pășunatului animalele depun o mare cantitate de dejecții, care sustrag un timp de la folosință suprafețe destul de mari. Acestea devin surse de infecție cu buruieni și adăpost pentru insectele dăunătoare. Împrăștiind din toamnă dejecțiile la care ne-am referit, la fel ca și gunoiul adunat pe locurile de odihnă ale animalelor, contribuim efectiv la creșterea eficienței fertilizării pajiștilor.

Și, ca o ultimă recomandare, parcelele care se vor pășuna în primul ciclu din primăvara viitoare, la fel ca și finețele, este bine să fie scoase de la pășunat cu circa trei săptămîni înainte de venirea iernii.

Trebuie să rămînem deplin convinși că producția care se va obține în anul viitor de pe pajiști se pregătește acum, în toamnă, și că aplicarea corectă a măsurilor la care ne-am referit, pe scurt, este nemijlocit legată de obținerea unor cantități sporite de iarbă și fin.

Dr. ing. I. RESMERIȚĂ
Filiala Cluj a Academiei

Instantaneu la Complexul I.A.S. Modelu-Călărași pentru creșterea și îngrășarea porcilor

Cooperativa din Feldioara, urmînd tradiția crescătorilor de animale din „țara Bîrsei”, și-a dezvoltat an de an sectorul zootehnic ajungînd, în prezent, la un efectiv de 1 476 de taurine, din care 685 vaci și juninci gestante. Realizarea efectivelor menționate este rezultatul aplicării unor măsuri susținute pe linie de reproducție și selecție.

Încă de acum cîțiva ani, lotul de prăsilă a fost format din vaci cu aptitudini corespunzătoare, caractere de rasă evidente și cu producții medii de lapte, începînd de la 2 350 litri în sus. Pentru creșterea și îmbunătățirea lotului de prăsilă, în cooperativa noastră alegerea tineretului femel se face în două grupe distincte: tineretul femel pentru reproducție, provenit din vacile aparținînd lotului de prăsilă și tineretul femel destinat îngrășării, provenit din vaci cu producție mai mică de lapte, sau de la primipare.

Dirijarea tineretului femel în cele două grupe se face la vîrsta de 21 de zile, cînd tineretul este introdus în creșă în boxe separate, cu furajare diferențiată, adecvată profilului de creștere. Vițeștelor din lotul de prăsilă li se asigură o cantitate mai mare de lapte integral și un supliment de furaje concentrate, iar tineretul destinat îngrășării, o cantitate mai mare

de lapte degresat și mai multe furaje fibroase.

La vîrsta de 6 luni, cînd se efectuează trecerile în categorii superioare, se elimină din lotul de prăsilă exemplarele cu conformația și greutatea corporală necorespunzătoare, care,

un supliment de concentrate, format din porumb și reziduuri industriale. În perioada de vară, furajarea taurinelor este asigurată numai din masa verde de pe pășune; tineretul taurin mascul pentru îngrășat este furajat la grajd cu masă

permanentă a masei verzi, proaspete, practicăm pășunatul rațional, pe tarlale. Pentru asigurarea efectivelor de animale din prăsilă proprie a fost necesară organizarea judicioasă a reproducției. Acordăm o deosebită atenție planului

lor însămînțate cu 3 luni înainte. Combaterea cazurilor de sterilitate ne preocupă permanent. Urmărind fiecare femelă în parte pînă la stabilirea gestației, sterilitatea a fost lichidată aproape în întregime.

Controlul producției de lapte se execută lunar.

Ca urmare a măsurilor la care ne-am referit, pe scurt, cooperativa noastră a reușit să obțină în anul 1968 cîte 2 659 litri lapte de la fiecare vacă furajată, adică o producție totală de 13 960 hl din care 10 218 hl lapte marfă. Pentru producerea unui litru de lapte în anul 1968 s-au consumat 1,1 U.N.

Nici calitatea laptelui nu a fost neglijată, procentul mediu de grăsime realizat fiind superior celui prevăzut de STAS.

În aceste zile, întreaga noastră atenție este concentrată în direcția recoltării și depozitării în bune condiții a tuturor furajelor, valorificînd orice resursă posibilă. Sîntem convinși că numai pe această cale putem asigura baza materială necesară sporirii, în continuare, a efectivelor de animale, a îmbunătățirii calității lor.

Liliana TĂNASE
inginer zootehnist
la cooperativa agricolă
Feldioara, județul Brașov

LA COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN FELDIOARA — BRAȘOV

Sporește efectivul de taurine — se îmbunătățește calitatea lui

împreună cu restul vițeștelor, inclusiv tăurașii, sînt trecute în grupa de tineret taurin la îngrășat.

Înrînirea celor două grupe de tineret — reproducție și îngrășare — potrivit destinației lor este continuată și în perioada de stabulație. Furajele fibroase de bună calitate și concentratele sînt destinate cu prioritate tineretului femel de reproducție. Tineretul destinat îngrășării este hrănit cu furaje grosiere tocate și bine preparate și

verde. Spre sfîrșitul perioadei de pășunat, masa verde de pe pășune este completată cu cea cultivată.

Menționăm că unitatea noastră dispune de o suprafață de 3 539 ha teren agricol, din care 1 919 ha arabil și 1 451 ha pășuni și finețe. Din suprafața de teren arabil, 450 de hectare, adică aproape 25 la sută sînt destinate pentru baza furajeră: 294 ha trifoliene, 75 ha borceag, 41 ha porumb siloz, 35 ha gulii și 5 ha morcovi. Pentru asigurarea

de montă și fătări, întocmit ca urmare a examenului ginecologic al fiecărui animal. Monta se execută artificial, începînd din anul 1959, atît la vaci cît și la vițeștele și este asigurată prin două puncte de însămînțări artificiale. Fecunditatea obținută este de 85—94 la sută la vaci și de 70—85 la sută la vițeștele. Pentru asigurarea unui procent de fecunditate cît mai ridicat, se execută lunar controlul ginecologic pentru gestație al femele-

La Gîrla Mare, județul Mehedinți, se pun bazele unuia dintre primele obiective zootehnice — rod al colaborării intercooperatiste: Complexul de creștere și îngrășare a porcilor, cu o capacitate de 10 000 de porci pe an

Cum sint realizate investițiile la I.A.S. Bonțida

CONSTRUCTORUL AMINĂ, IAR BENEFICIARUL PIERDE!

Întreprinderea agricolă de stat Bonțida, județul Cluj, se numără printre ultimele unități zootehnice de tip industrial realizate sau, mai bine zis, în curs de realizare. Aceasta a permis folosirea experienței acumulate în anii anteriori în construirea unor obiective de asemenea proporții, fapt pentru care însuși termenul de execuție planificat a fost scurtat cu 6 luni. Totodată, s-a preconizat ca darea în folosință a construcțiilor să se efectueze pe etape, potrivit particularităților fluxului tehnologic, începând cu maternitățile, continuând cu spațiile de creștere și terminând cu îngrășătoriile.

Dar, atunci cînd constructorul promite și amină, beneficiarul speră și pierde... Așa stau lucrurile la Bonțida. Nerespectarea graficului de punere în funcțiune a unor obiective de importanță vitală în activitatea unității a făcut ca parametrii tehnico-economici planificați să nu poată fi realizați și, ca urmare, mii de tone de carne să fie obținute cu întârziere, milioane de lei

să nu mai poată fi încasați de întreprindere, potrivit calculelor preliminare. Halele destinate porcilor la îngrășat, de pildă, urmau să fie terminate pînă în luna martie. Din totalul de 8 hale însă doar 5 au fost terminate în primul trimestru. Restul: o hală a fost dată în folosință la 30 aprilie, alta la 26 mai și, în fine, ultima, a opta, la 30 iunie.

Pe lângă aceste întârzieri, o serie de alte defecțiuni tehnico-organizatorice împiedică și în prezent desfășurarea normală a fluxului tehnologic. Alimentarea cu apă, bunăoară, s-a rezolvat numai în proporție de 65 la sută față de prevederi, muncitorii fiind nevoiți să care apa cu cisternele. În același stadiu se află și sistemul de ventilație, iar evacuarea dejecțiilor ridică încă probleme din cele mai dificile. Neconcordanța dintre termenul de punere în funcțiune a acestor obiective și graficul de populare a lor s-a soldat cu o pierdere evaluată la 576 tone de carne provenite din cauza sporului necorespunzător în perioada respectivă și de

251 tone de carne, ca urmare a mortalităților și sacrificărilor de necesitate. În plus, cheltuielile suplimentare neprevăzute s-au încărcat cu 979 mii lei datorită greutăților survenite în transportul și administrarea furajelor și a apei, a evacuării gunoiului etc. Și, ceea ce este și mai îngrijorător, nerespectarea termenului de dare în folosință a obiectivelor planificate va avea urmări negative și pentru perioada imediat următoare. Numărul mare de mortalități (peste 12 500), sacrificările de necesitate (3 600) precum și livrarea a 2 000 de scrofițe reformate va face ca planul de livrare pe cel de al doilea semestru al anului să fie nerealizat cu circa 400 tone de carne.

Și, nu numai atât. Însăși realizarea planului propus pentru anul viitor de către consiliul de administrație — 12 500 tone de carne-marfă și 6 000 de scrofițe de prăsilă — este pusă, în această situație, în fața unui mare semn de întrebare.

Din păcate însă, conducerea Întreprinderii de construcții nr. 9 din Cluj, principala răspunzătoare de situația existentă la Bonțida, rămîne indiferentă.

Sîntem nevoiți să arătăm că defecțiunilor și întârzierilor survenite datorită constructorului li s-a mai adăugat și nepăsarea unor colective de lucru din cadrul I.S.P.A., „mulțumită” căroră, proiectele pentru alimentarea cu apă au fost predate la o dată cînd întregul sistem trebuia să fie pus în funcțiune (august 1969). Mai mult decît atât, nici unitățile furnizoare de nutrețuri combinate nu-și respectă angajamentele. Așa se face că la jumătatea lunii august, la Bonțida au încetat să mai sosească furajele combinate potrivit graficului și contractelor încheiate cu F.N.C. Fetești, Periș și altele. După cercetările de rigoare s-a aflat că Direcția regională C.F.R.-București nu a mai repartizat vagoanele necesare. S-a întrebant oare această direcție ce valoare are refuzul său? O informăm noi. În loc de 95 de lei cît reprezintă costul de transport pe calea ferată a unei tone de furaj, întreprinderea Bonțida a fost nevoită să plătească 350 lei transport auto. Cheltuielile au fost astfel încărcate cu peste 400 mii lei. În plus, în perioada respectivă, sporul mediu zilnic de creștere în greutate a porcilor s-a redus la numai 109 grame și, ca urmare, s-a înregistrat o pierdere de alte 250 tone de carne.

Dezvoltarea zootehnicii de tip industrial în întreprinderile agricole de stat este în plin avînt, investițiile aprobate în acest scop pentru anii viitori sînt destul de mari. În asemenea condiții este de la sine înțeles că astfel de neglijențe și tergiversări din partea întreprinderilor de construcții nu vor mai trebui admise. Este timpul să se găsească o formă de răspundere care să trezească interesul celor în cauză.

Dumitru CIȚU
economist la
Banca Agricolă

CE AVANTAJE OFERĂ

ASIGURAREA FACULTATIVĂ PAUȘALĂ

După cum se știe, se ivesc unele situații în care bunurile din gospodăria familială a cooperatului pot suferi deteriorări sau distrugerii datorită unor calamități ale naturii sau unor accidente. Există însă posibilitatea ca fiecare țaran cooperat să-și ia singur o măsură de prevedere, să preîntîmpine neajunsuri care s-ar produce în urma calamităților naturale sau a altor întâmplări neprevăzute. O astfel de măsură de prevedere o reprezintă

ASIGURAREA FACULTATIVĂ PAUȘALĂ.

Pentru a informa pe cititorii noștri asupra acestei asigurări, ne-am adresat tovarășului PAVEL ȘTEFAN, directorul direcției asigurări de bunuri, din Direcția generală ADAS.

— Spuneți-ne ce se cuprinde în asigurarea paușală?
— Printr-un singur contract de asigurare, în asigurarea facultativă paușală sînt cuprinse una din speciile de animale, bunurile din gospodărie, titularul asigurării (pentru cazuri de accidente ce i s-ar întîmpla în orice loc) și soția sa (pentru unele cazuri de accidente întîmplătoare la domiciliu). Numai simpla enumerare a bunurilor și persoanelor care sînt cuprinse în această asigurare vorbește de la sine despre utilitatea asigurării respective.

— Cuprinderea în asigurare este convingătoare în ceea ce privește utilitatea asigurării paușale. Am dori să cunoaștem unele amănunte care să ilustreze avantajele ei.

— Să arătăm mai întîi care sînt speciile de animale și sumele pentru care acestea se asigură:

Vitele cornute mari — trei bovine de producție, în vîrstă de la șase luni — pentru suma totală asigurată de 1.000 de lei; porcine — 4 capete în vîrstă de la șase luni, pentru suma asigurată totală de 700 de lei; ovine sau caprine — 10 capete, în vîrstă de la un an — pentru suma asigurată totală de 650 de lei.

La cererea asiguratului, prin același contract, se poate încheia un supliment de asigurare pentru una sau două dintre celelalte specii de animale, în afară de cea cuprinsă în asigurarea paușală de bază, precum și pentru majorarea sumei asigurate la 2.000 de lei pentru vitele cornute mari de rasă.

În ceea ce privește despăgubirile, Administrația Asigurărilor de Stat le acordă atât în cazurile de pierdere a animalelor în urma bolilor, molimelor ori accidentelor, cît și în cazurile de sacrificare a animalelor, dacă aceasta s-a făcut pe baza dispoziției date de organele competente, în legătură cu aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a molimelor, în urma unei boli incurabile sau unui accident care exclude posibilitatea utilizării pe mai departe a animalului.

— La fel de folositoare ca animalele sînt și celelalte bunuri din gospodărie. Ce ne puteți spune despre asigurarea lor?

— Dintre numeroasele bunuri cuprinse în asigurare (în măsura în care bunurile se află în gospodărie) reținem: mobilierul, obiectele casnice, uneltele pentru uz gospodăresc, scoarțele, îmbrăcămintea și încălțămîntea, produsele și uneltele agricole, viticole, pomicole, produsele animale și alimentele, mijloacele de transport, materialele de construcții pentru uz gospodăresc, furajele și multe altele.

Pentru bunurile asigurate din gospodărie se acordă despăgubiri — în limita sumei de 5.500 de lei — în cazurile de pagube provocate de unele accidente cum sînt: incendiul, trîznitul, explozia, ploaia torențială, inundația, furtuna, cutremurul de pămînt, alunecarea de teren etc.

— Ați spus la început că în asigurarea paușală se cuprinde și persoana care a încheiat-o. Acesta este, desigur, un alt avantaj. În ce sens?

— În cazul asigurării de accidente, asiguratul are posibilitatea să primească, din partea Administrației Asigurărilor de Stat, pentru invaliditate permanentă totală 10.000 de lei, iar pentru deces 5.000 de lei.

Și aici riscurile pentru care se acordă despăgubiri sînt numeroase. În încheiere putem spune că, față de avantajele substanțiale pe care le oferă, asigurarea este convenabilă oricărui cooperat; prima de asigurare este de 125 de lei pe an și de 80 de lei pe șase luni.

Convorbire consemnată de
V. ZAMFIRESCU

Colțul apicultorului

MANA — O IMPORTANTĂ RESURSA MELIFERĂ

Zona forestieră asigură anual, pe lângă însemnate cantități de nectar și polen, și importante rezerve de mană (roua de miere), o sursă meliferă de mare perspectivă.

Din cercetările efectuate la Stațiunea centrală de apicultură și sericicultură a rezultat că, an de an, începînd din regiunea inundabilă a Dunării și pînă în zona montană se înregistrează importante recolte de miere de mană în amestec cu miera de flori. În special în zona pădurilor de conifere din județele Alba, Bistrița-Năsăud, Caraș-Severin, Cluj, Hunedoara etc se obțin frecvent culsuri însemnate de la afiniș, zmeuriș, zburătoare și, de asemenea de la mana produsă de Lecanida mare (Physokermes piceae), Lecanida mică (Physokermes hemicyphus), păduchele verde al bradului (Buchneria pectinatae) etc. În anii favorabili înmulțirii și dezvoltării producătorilor de mană, la acest cules, se realizează recolte de miere de mană ce depășesc 40 kg pe familia de albine.

Mierea de mană de la conifere este deosebit de apreciată, atît pentru aroma și gustul său plăcut, cît și pentru însușirile sale terapeutice valoroase. Din experiența acumulată pe plan mondial rezultă că puterea antibiotică a mierii de mană din zona coniferelor este de 64 de ori mai mare decît a unor sorturi de miere monofloră.

Culesuri însemnate de mană se înregistrează anual și în zona pădurilor de foioase. Îndeosebi în pădurile de stejar din județele, Arad, Argeș, Cluj, Ilfov, Satu Mare etc, unde în anii favorabili mana abundentă produsă de afidele Lachnus roboris și Schizodryobius longirostris, asigură în lunile iulie-august recolte însemnate de miere de mană ce depășesc 15—20 kg. pe familia de albine. Chiar și în vara acestui an, deși condițiile meteorologice au fost puțin favorabile, în pădurile de pe Valea Mureșului (Săvișin, Lipova), s-au realizat culsuri însemnate la mana de pe stejar, soldate cu recolte de miere de 12—15 kg pe o familie de albine. De asemenea, și în masivul de tei de la Lipia-Căldărușani s-a înregistrat, în acest an, către sfîrșitul culesului la tei, și un cules de mană furnizat de Eucalyptus tiliae, care a contribuit, pe de o parte, la mărirea recoltei de miere, iar pe de altă parte, la ridicarea valorii comerciale și terapeutice a acesteia.

O importanță deosebită pentru sporirea producției de miere o prezintă mana de pe salcie produsă din abundență de insecta Tuberosalchnus salignus, în cursul lunilor august-septembrie.

Trebuie să menționăm că în anii favorabili secreția de mană este atît de abundentă, încît în cursul orelor de dimineață, ca și spre amurg, se poate observa pe sub arbori picurînd o burniță de mană (picături fine, siropoase). Culesul albinelor la mană este foarte intens în aceste condiții, iar sporurile zilnice la cîntarul de control sînt de peste 4 kg pe o familie de albine, astfel încît extracția trebuie să aibă loc la fiecare 8—10 zile. În anii cu producții record la mana de salcie (1958 și 1962) în Lunca Dunării s-au realizat recolte de miere care au depășit 30 kg pe familia de albine. Culesul la mana de salcie este cu atît mai rentabil, cu cît se asociază și cu cel de la speciile de melifere tîrzii cum sînt izma, răchitanul, urzica bălții, trifoișul, căpșunica etc, a căror înflorire se prelungește, în condiții favorabile, pînă toamna tîrziu.

Ținînd seama că mierea de mană este deosebit de bine apreciată și solicitată atît pe piața internă cît și la export, în zonele în care condițiile de climă sînt favorabile se impune valorificarea maximă a culsurilor posibile.

Dr. ing. Ion CÎRNU
Stațiunea centrală
de apicultură
și sericicultură

DIALOG CERCETARE - PRODUCȚIE

Pentru noi cei care lucrăm în cercetare, partea referitoare la știință din Raportul prezentat Congresului al X-lea al partidului de tovarășul Nicolae Ceaușescu va constitui multă vreme de aici înainte o călăuză și un program de muncă diurnă. Trebuie să înțelegem că știința este o latură inseparabilă a producției materiale, a programului economic și social al țării noastre, spunea secretarul general al partidului precizând, în continuare, că e necesar „să curmăm cu desăvârșire mentalitatea care se mai manifestă la unii cercetători care consideră că totul este „să cerceteze” și „să publice”, nu să ofere rezultate concrete societății”. În lumina acestor indicații și critici, limpezi și concise, vreau să înfățișez câteva din realizările noastre de până acum și implicațiile lor în producție, prezentând, totodată, felul în care ne propunem să ne structurăm activitatea pentru a îndeplini sarcinile trasate cercetării științifice de către partid.

Desigur că spațiul nu ne permite să ne ocupăm decât de unele aspecte. Credem că printre primele și cele mai meritorii realizări ale stațiunii se înscrie selectarea, din amalgamul de soiuri existente în podgoria Drăgășani, a unui număr mult mai redus de soiuri corespunzătoare sub raportul calității, al volumului producției și al adecvării la condițiile locale. În momentul de față în podgorie există 14 soiuri nobile, între care amintim: Fetească regală pentru vinuri albe de consum curent, Sauvignon, Riesling Italian, Pinot gris, pentru vinuri albe de calitate, Tămioasă românească și Muscat Ottonel pentru vinuri aromate, Bătută neagră și Negru moale pentru vinuri roșii de consum curent, Cabernet Sauvignon, Merlot, Pinot noir pentru vinuri roșii de calitate. Fiecare sortiment deține între 10 și 25 la sută din suprafața podgoriei, fapt ce permite obținerea unor partizi mari de vinuri de calitate certă. Îmbunătățirea sortimentelor enumerate pe direcții de producție a constituit obiectul preocupării permanente a laboratorului de genetică și ameliorare. Unele dintre creațiile laboratorului ca, de pildă, valorosul hibrid Crimpoșie 3/7/A și selecția Drăgășani 57 se află în faza de omologare. Prin selecție clonală, desfășurată pe o perioadă nu mai mică de 18 ani, s-au obținut patru cloni de perspectivă:

Tămioasă românească 133, Muscat Ottonel 436, Negru virtos 174 și Cabernet Sauvignon 7. Clonii respectivi se remarcă prin vigoare, producție ridicată și calitatea deosebită a vinurilor. Ei se găsesc în faza de înmulțire, urmînd să fie difuzați cooperativelor agricole și fermelor de stat din podgorie, în următorii ani. Tot atât de importantă este și o altă realizare a laboratorului amintit. Am în vedere stabilirea celor mai buni polenizatori, pentru soiurile funcțional femele. Aceștia sînt Gordanul și

zinc și a substanțelor stimulative de creștere. Deoarece multe din viile podgoriei sînt în vîrstă, unele intrate chiar într-un evident declin, s-au căutat metode de aducere a lor la un potențial normal de producție. Rezultatele obținute pînă acum ne îndreptătesc să afirmăm că aplicarea simultană a desfundatului și a fertilizării cu îngrășăminte organice este o metodă care regenerează viile bătrîne.

Combaterea bolilor și dăunătorilor este poate una dintre cele mai importante

non de Simburești. Contrar unor păreri adînc înrădăcinate în lumea specialiștilor, vinurile din podgoria Drăgășanilor — considerate ușoare și bune de consum doar în starea proaspătă — pot fi învichite. Stațiunea noastră a obținut deja o gamă foarte variată de vinuri, care prezentate la concursul național al vinurilor au fost distinse în proporție de 80 la sută cu medaliile de aur.

Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. pun și în fața stațiunii noastre obiective deosebit de importante care vizează principalele probleme pe care le ridică podgoria Drăgășani și zonele viticole înconjurătoare. Este cred, de ajuns să amintim că stațiunii îi revin ca unitate republicană de cercetare științifică sarcini ca ameliorarea soiurilor raionale în podgorie și crearea de noi soiuri, stabilirea măsurilor de amenajare a terenurilor în pantă în vederea înființării de plantații intensive, cu posibilități de folosire a mecanizării și irigațiilor. Elaborarea complexului agrotehnic de întreținere a viilor de pe podzoluri, găsirea unor noi metode de stabilizare a vinurilor tipice zonei se numără, de asemenea, printre obiectivele urmărite.

Dar, revenind la ceea ce atît de accentuat s-a subliniat la Congres, nu-i suficient să elaborezi metode, să crezi noi soiuri; cercetătorul trebuie să facă totul ca producția să intre neîntîrziat în posesia creației sale. Vom realiza această firească cerință nu atît prin publicarea unor studii docte, cît prin legătura nemijlocită și permanentă cu cooperativele agricole și fermele de stat. Ca și pînă acum, vom organiza sesiuni științifice cu participarea specialiștilor din unități, îi vom invita pe aceștia la instrucțiuni și demonstrații practice și nu vom pregeta să le acordăm consultații tehnice la ei acasă. Vom considera că ne-am făcut pe deplin datoria numai în momentul cînd recoltele de struguri ale cooperativelor și fermelor vor fi cantitativ și calitativ cît mai apropiate de producțiile stațiunii, dacă se poate — și noi credem că se poate — egale cu ale acesteia.

T. CIOLACU
directorul Stațiunii
experimentale viticole
Drăgășani

PRODUCȚIILE MARI ȘI DE CALITATE, NU TOMURILE DOCTE NE REFLECTĂ MUNCA

Rieslingul pentru Crimpoșie, Chasselas Doré pentru Coarnă neagră, iarăși Gordanul pentru Braghină și Negrul moale pentru Negrul virtos.

Cu repercusiuni nemijlocite asupra unităților de producție — cooperative și ferme — și-a desfășurat activitatea laboratorul de ameliorații. Pornind de la faptul că 74,4 la sută din suprafața podgoriei e formată din terenuri în pantă, erodate și slab productive, laboratorul a experimentat diferite modalități de valorificare a acestui fond funciar. S-a ajuns astfel la stabilirea formelor de terase și a parametrilor de construcție.

Se înțelege că stabilirea unui complex agrotehnic cît mai aproape de cel optim a stat în permanență în atenția noastră. Deoarece perioada aplicării celor mai multe dintre măsurile care formează tehnologia agrotehnică a rămas în urmă, nu ne vom opri decît în treacăt asupra unor metode mai nou introduse în producție. La plantat, bunăoară, am introdus pe solurile grele din podgorie drenarea excesului de umiditate prin așezarea la baza gropii a unui strat de pietriș. După ce a fost verificată în stațiune, a fost recomandată unor unități aplicarea extraradiculară a îngrășămintelor chimice care conțin bor, mangan și

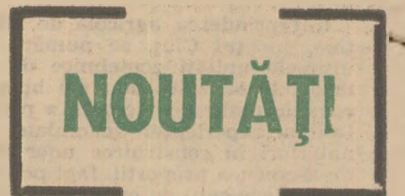
acțiuni într-o podgorie. Prin laboratorul de protecție a plantelor s-au elaborat la timp prognoze și avertizări, bolile și dăunătorii nemaisurprinzîndu-i nepregătiți pe viticultori. Cele mai multe din metodele clasice de combatere, devenite în parte ineficiente, au fost înlocuite cu metode noi. Dar faptul cel mai semnificativ în problema aflată în discuție constă în aceea că apariția unui dăunător nou pentru podgorie și deosebit de virulent — ne referim la Tripsul viței de vie — nu a produs pagube, deoarece cercetătorii noștri au descoperit cu operativitate mijloacele de a-l face inofensiv.

Sîntem în măsură să oferim unităților viticole din podgorie scheme tehnologice prin care să obțină vinuri de calitate, pe direcții de producție. Pe baza a numeroase analize chimice, executate asupra vinurilor de diferite proveniențe, laboratorul de vinificație a stabilit că în condițiile de climă și sol și în funcție de soiurile existente se pot obține șapte categorii și tipuri de vinuri mai importante. Dintre acestea amintim: vinurile albe demiseci de tipul Sauvignon de Drăgășani, vinurile aromate de tip Tămioasă românească de Drăgășani, vinurile roșii de calitate de tipul Cabernet Sauvignon

Riia argintie a cartofului, depistată și în țara noastră

Un colectiv de cercetători de la I.C.C.S. Brașov (ing. I. Cupșa, Gr. Danciu, B. Plămădeală) ne semnalează faptul că, în decursul acestei toamne, în culturile de cartofi ale institutului a fost observat un fenomen patologic nou. După informațiile de pînă acum el nu a fost încă descris în țara noastră, dar este foarte răspîndit în U.R.S.S., Franța, Ungaria, S.U.A., Australia și alte țări. Este vorba de o boală care apare exclusiv pe tuberculi, sub forma unor pete circulare de 1—6 mm diametru, avînd culoare argintie. A fost constatată pe soiurile Urgenta, Bintje, Désirée, Conina, Sirtema, Brașovean și Alpha. Cel mai atacat este soiul Urgenta, ai cărui tuberculi prezentau simptomele bolii imediat după recoltat într-o proporție de peste 80 la sută, cu o intensitate medie de circa 15 la sută.

După datele existente în literatură, petele caracteristice bolii se extind în timpul păstrării și confluează putînd acoperi o mare parte a tuberculului, care, în acest caz, este deshidratat rapid. De re-

gulă, boala nu produce pagube mari, dar influențează nefavorabil valoarea comercială și culturală a tuberculilor. Totodată, datorită acestui atac este diminuată puterea de încolțire și străbateră a colților.

Fenomenul patologic descris este produs de ciuperca *Spondylocladium atrovirens*, care se transmite prin sol și, în timpul păstrării, de la tuberculii bolnavi la cei neatacați. Pentru combatere se recomandă cultivarea cartofului într-un asolament de 3—4 ani, folosirea unui material semîncător sănătos și preîncolțirea tuberculilor, măsuri prin care se reduce intensitatea atacului.

Cartofi în hrana păsărilor

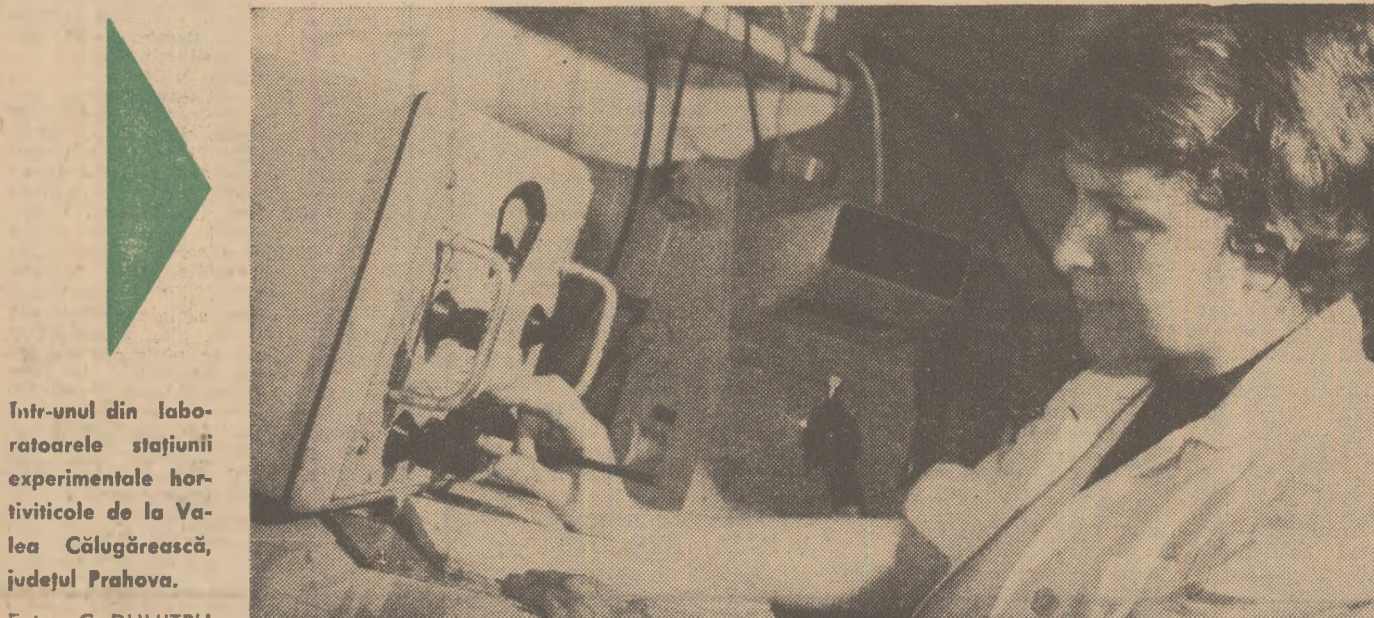
La același institut s-au experimentat rețete noi de hrănire a păsărilor, urmărindu-se efectul introducerii în rație a cartofului. S-a constatat că suculența cartofului a influențat în mod semnificativ greutatea ouălor. Ouăle păsărilor care au primit 16 la sută din rație cartofi cruzi au fost cu 4,8 la sută mai grele decît cele realizate la lotul martor.

Rațiile în a căror componență intră cartoful au produs și o creștere accelerată a greutateii corporale a păsărilor. Lotul de păsări care a primit 24 la sută cartof crud în rație a atins o greutate cu 75,3 la sută mai mare decît lotul martor, care a primit rații egale în valori nutritive dar fără cartofi.

În condițiile folosirii raționale a cartofilor, pe lîngă economia de concentrate se realizează o valorificare superioară a cartofilor căzuți la sortare și o reducere cu peste 6 la sută a prețului de cost la capitolul furaje. Această metodă de hrănire se recomandă îndeosebi unităților cultivatoare de cartofi.

Eritromicina lactobionat

Un medicament cu largă acțiune aflat în curs de fabricație este eritromicina lactobionat, antibiotic ușor solubil în apă. El poate fi folosit cu succes în numeroase boli ale animalelor ca: bronșite, pneumonii, pleurite, nefrite, cistită, mastită, abcese, plăgi infectate, artrite, rujet, antrax, gurmă, gangrenă gazoasă etc. În funcție de greutatea animalelor și gravitatea infecției, noul preparat se administrează în doze variînd de la 1.000 unități industriale la 300.000 u.i.

Intr-unul din laboratoarele stațiunii experimentale hortiviticole de la Valea Călugărească, județul Prahova.

Foto: C. DUMITRU

Poate fi considerată leucoza bovină o zoonoză?

Tumorile maligne, cunoscute indeosebi sub denumirea generică de „cancer” constituie în momentul de față una dintre problemele cele mai actuale ale biologiei, depășind din punct de vedere al importanței studiului lor, cadrul medicinei umane sau veterinare. Considerate în cadrul general al tumorilor maligne, leucozele ocupă primul loc în ceea ce privește aria de răspândire și speciile de viețuitoare afectate (om și animale) și se pare că joacă un rol deosebit în studiul etiologiei neoformațiilor și al cancerogenezei, în special.

Studiul comparativ al leucozelor efectuat în decursul anilor, a arătat că există o identitate aproape netă în ceea ce privește manifestările patologice esențiale ale acestor boli la om și animale. Mai mult decât atât, analiza datelor statistice din ultimii ani, privind răspândirea leucozelor, scoate în evidență o creștere progresivă și paralelă a cazurilor de îmbolnăvire la om și animale în aproape toate țările lumii.

În ultimii ani au fost prezentate o serie întreagă de observații care au determinat pe unii cercetători să emită ipoteza existenței unei legături cauzale și a posibilității transmiterii leucozei de la bovine la om și invers. Această ipoteză are ca puncte de plecare numeroase aspecte comune privind apariția, evoluția, modificările hematologice și anatomo-histopatologice ale leucozelor întâlnite la bovine și om, suprapunerea geografică și în timp a leucozelor bovine și umane și incidența mai mare de cazuri de leucoză limfoidă la indivizii care vin în contact direct cu bovinele bolnave și invers.

Referindu-ne la primul punct de plecare al ipotezei, se constată că, atât la om, cât și la bovine, leucoza limfoidă, în special, se caracterizează printr-o proliferare tumorală localizată a țesutului limfoid, urmată de o infiltrație difuză a organului limfoid sau a altor organe, formarea de alte noi mase tumorale, în majoritatea cazurilor, creșterea numărului de leucocite (limfocite) din sângele periferic și prezența de atipii celulare, aspectul citologic al formațiunilor tumorale fiind monomorf.

Simptomatologia leucozei limfoide la om, în general, este asemănătoare celei de la bovine. Totuși, la cele din urmă, se remarcă o frecvență mai ridicată în ceea ce privește afectarea cordului și, procentual, mai scăzută frecvența formei cutanate. În ambele cazuri, până în prezent, examenul singelui periferic, biopsia ganglionilor limfatici și a măduvei constituie metodele de diagnostic mai eficiente.

În ce privește suprapunerea geografică și în timp a leucozelor umane și bovine, în literatura de specialitate există date care pot sublinia posibilitatea unei relații între leucoza limfatică bovină și cea umană. Aceste date scot în evidență faptul că procentul ridicat de mortalitate la oameni din cauza leucozei se observă tocmai în țările în care această boală este foarte răspândită în cadrul efectivelor de bovine.

Cercetările întreprinse în U.R.S.S. (Letonia) arată o creștere progresivă și paralelă a cazurilor de leucoză la om și bovine. Astfel, în anul 1963 mortalita-

tea la om a fost de 9,4, în 1964 — 11,8, în 1965 — 10,7 cazuri la 100000 de locuitori. Tot în aceeași republică și în aceeași perioadă, mortalitatea la bovine din cauza leucozei a fost de 98,7 în 1963, 119,3 — 1964, 151,2 — 1965 cazuri la 100000 de animale.

Observații similare au fost făcute și în Suedia. Astfel, în cursul anilor 1933—1953 frecvența cazurilor de leucoză la om a crescut de 6 ori, iar la bovine în cursul anilor 1941—1954 de 7,5 ori. Pe de altă parte, în literatură sînt citate o serie întreagă de observații privind incidența crescută a cazurilor de leucoză limfoidă la indivizii care vin în contact direct cu bovinele bolnave și invers.

S-a observat că 34 la sută din bol-

PUNCTE DE VEDERE

navii diagnosticați ca leucemici veneau în contact direct cu bovinele (măcelari, tăbăcari, persoane din mediu sătesc), față de 11,6 la sută din cei care nu aveau contact direct cu animalele (Polonia). În același timp, s-a depistat o limfocitoză crescută la bovinele îngrijite de către oameni care prezentau diferite forme de leucemie. Tot în Polonia, se citează cazul cînd, la 5 copii și 3 adulți s-a constatat o reacție locală violentă și leucemie în urma vaccinării antivirale cu vaccin preparat pe bovine care, probabil, se găseau în faza latentă a leucozei.

Așa cum este și logic, concluzia finală în urma observațiilor amintite ar fi că unul și același virus ar putea fi responsabil de apariția maladiei, atât la om, cât și la bovine.

În ultimii ani s-au acumulat o serie întreagă de date experimentale care vin să demonstreze etiologia virotică a leucozei umane. Pe de altă parte, caracterul de focalizare în manifestarea leucozei bovine, difuzibilitatea ei asemănătoare bolilor infecțioase prin contact, corelarea ei cu leucoza aviară și murină, precum și punerea în evidență în celulele modificate patologice a unor formațiuni asemănătoare particulelor virale cu ajutorul microscopului electronic, pun și aici în prim plan virusul ca agent etiologic.

Electronomicroscopic, virusurile leucozei umane și bovine au același aspect, iar evidențierea unor asemenea formațiuni virale atât în laptele uman, cât și în cel de la vacile cu leucoză, nu poate duce decât la concluzia că laptele crud de la animalele bolnave ar constitui cauza apariției uneori a leucozei la om.

Față de cele amintite, este totuși prematur și în același timp destul de periculos să se ajungă la concluzia finală că, într-adevăr, este posibilă transmiterea directă a leucozei de la animale la om sau invers. În sprijinul acestei rezerve se află încă o serie de fapte demne de luat în considerare.

Cercetările experimentale efectuate în sensul transmiterii leucozei bovine de la un animal la altul cu material patologic (fie celular, fie cu filtrate) au dat în unele cazuri rezultate negative sau parțiale în altele. La acestea din urmă numai după o perioadă de timp îndelungată s-a ajuns, într-un anumit fel, la îmbolnăvirea animalelor supuse experiențelor.

Trebuie de reținut faptul că și în condiții experimentale, pentru a transmite leucoza de la un animal bolnav la altul sănătos în cadrul aceleiași specii, sînt necesare intervenții artificiale ca de pildă: folosirea unor linii de animale pure extrem de sensibile, slăbirea rezistenței animalului prin intervenții medicamentoase care favorizează infecția sau prin expunerea la raze Roentgen.

Este de admis deci că, în cazul transmiterii leucozei de la animale la om sau invers în condiții naturale, ar fi necesară o mare concentrație de virus pentru a putea învinge rezistența de specie și naturală a organismului. În general, virusurile oncogene posedă o slabă patogenitate, o perioadă latentă de acțiune destul de mare, dependentă de o serie întreagă de condiții de mediu, organism (predispoziție genetică, slăbirea capacității imunologice).

Unele observații epidemiologice și epizootologice, stabilite în urma cercetărilor efectuate în U.R.S.S. în focare de maximă concentrație a leucozei, atât la om, cât și la bovine, nu scot în evidență întotdeauna o legătură directă a transmisibilității leucozei de la bovine la om. Asemenea observații au fost făcute pe persoane care, după specificul profesiei (mulgători, personal tehnic) veneau în contact direct, de mult timp, cu animalele bolnave, fără ca la examenul clinico-hematologic, aceste persoane să prezinte semne de boală.

Nu trebuie însă neglijat faptul că pentru a se stabili diagnosticul de animal bolnav de leucoză sau aflat într-o stare preleucotică, nu este suficient examenul hematologic și prin acesta evidențierea unei limfocitoze.

Trebuie menționată și părerea că în asemenea situații de concentrare maximă a cazurilor de leucoză la om și animale, ar putea fi vorba mai degrabă de condiții „favorabile” legate de mediu, pentru dezvoltarea și acțiunea paralelă separată a celor doi factori (sau a mai multor factori) leucemogeni pentru om și bovine.

Rezolvarea problemei dacă este leucoza bovină o zoonoză, nu pare a fi atât de ușoară, iar pentru a se da un răspuns afirmativ sau negativ sînt necesare cercetări aprofundate și variate în vederea clarificării transmisibilității bolii mai întii în cadrul aceleiași specii și, paralel, cercetări ample epidemiologice și epizootologice pentru acumularea unui bogat material bazat pe studierea unui număr mare de cazuri de leucoză la om și animale din diferite zone geografice. Totuși, asemenea cercetări sînt legate de o serie întreagă de greutăți condiționate, în primul rînd, de faptul că etiologia leucozelor nu este clarificată încă, iar, în al doilea rînd, de faptul că evoluția acestor boli are un caracter extrem de contradictoriu și foarte insidios.

Pentru depășirea acestor dificultăți sînt necesare eforturi comune, atât din partea medicilor umani, cât și a celor veterinari, iar problema ca atare să fie încadrată în preocupările de prim plan ale institutelor de cercetări respective.

Dr. Gh. PĂUNESCU
I.C.V.B. „Pasteur” — București

ECOURI DE LA CITITORI

În legătură cu eficacitatea imunoglobulinelor

În prima jumătate a anului, la ferma Vulpești din cadrul I.A.S. Izvorul, județul Argeș, mortalitățile au înregistrat cifre îngrijorătoare, atât la vițeii nou născuți, cât și la cei pînă la 6 luni; numai în luna august, spre exemplu, acestea au depășit 16 la sută. La majoritatea vițeilor morți s-a diagnosticat colibaciloza — boală manifestată, între altele, prin dispnee, deshidratare avansată, poziție decubitală permanentă, diaree etc. Pentru combaterea bolii a fost folosită chimioterapia specifică, completată cu măsurile sanitare-veterinare care se impun în situații similare, însă rezultatele au rămas nesatisfăcătoare.

În urma recomandărilor făcute de I.C.V.B. „Pasteur” în paginile revistei „Agricultura” am procurat, de la această instituție, imunoglobuline normale bovine, pe care le-am aplicat atât profilactic, la vițeii nou născuți, cât și curativ, la cei bolnavi, potrivit instrucțiunilor de folosire a produsului.

Țin să remarc rezultatele deosebite obținute de ferma Vulpești prin folosirea imunoglobulinelor normale bovine (gamaglobuline) la tineretul taurin de 0—6 luni.

Atunci cînd produsul a fost întrebunțat în scop curativ s-a aplicat, concomitent, și chimioterapia specifică (ftalil-sulfatazol, solvocilin, vitamine C, ser glucozozat, bismut subnitric etc.). La cazurile foarte grave, o parte din cantitatea de imunoglobuline a fost inoculată și intravenos, bineînțeles, asociată, în proporții egale, cu ser glucozozat.

În condițiile prescrise în instrucțiunile de folosire, produsul a fost suportat foarte bine, fără nici un fel de reacție locală sau generală, chiar cînd s-a inoculat intravenos.

Toți vițeii bolnavi, care au primit imunoglobuline, au început să se resimtă chiar de a doua zi, astfel că însănoșirea lor s-a produs la scurtă vreme, nefînregistrîndu-se nici o mortalitate. Cît privește vițeii inoculați preventiv în primele trei ore după fătare, comparativ cu cei care nu au primit imunoglobuline, aceștia au fost mult mai vioi, au supt mai bine, adaptarea la hrănirea cu lapte artificial s-a făcut mai ușor, iar numărul celor cu tulburări digestive s-a redus cu cel puțin 60—70 la sută; majoritatea s-au vindecat după cea de-a doua doză de imunoglobuline administrată așa încît, în final, mortalitățile la vițeii au scăzut cu peste 80 la sută.

Față de rezultatele bune obținute de noi, recomand cu toată convingerea folosirea imunoglobulinelor normale bovine în prevenirea și tratarea colibacilozei la tineretul bovin. În același timp, apreciînd preocuparea I.C.V.B. „Pasteur” pentru realizarea acestui produs deosebit de util în practica veterinară, aștept ca rubrica „I.C.V.B. recomandă” — deschisă în paginile revistei „Agricultura” — să ne prezinte, în continuare, cele mai eficiente metode de profilaxie și tratament elaborate de specialiștii institutului.

Dr. Corneliu BEJAN
medic veterinar la I.A.S. Izvorul,
județul Argeș

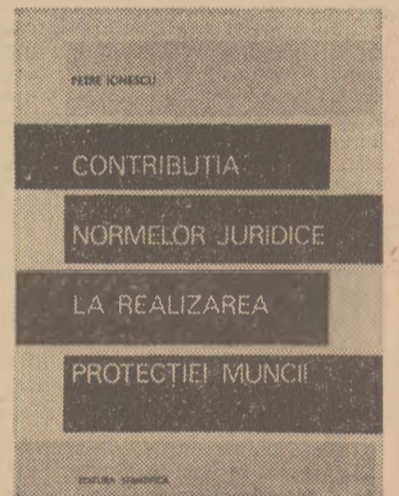
CĂRȚI NOI

CONTRIBUTIA NORMELOR JURIDICE LA REALIZAREA PROTECȚIEI MUNCII

Editura științifică a publicat recent cartea „Contribuția normelor juridice la realizarea protecției muncii”, în cuprinsul căreia autorul, Petre Ionescu, tratează această importantă problemă de stat sub toate aspectele juridice. După ce se fac unele considerații generale asupra protecției muncii, se explică apoi ce sînt accidentele de muncă și bolile profesionale, precum și care sînt elementele componente și efectele acestora.

În alte capitole ale lucrării sînt abordate o seamă de probleme privind modul cum se realizează protecția muncii prin mijloace de drept muncitoresc, de drept civil și de drept personal; în final, se fac aprecieri și recomandări cu privire la cauzele și măsurile de prevenire a accidentelor de muncă, insistîndu-se asupra rolului activității educativ-culturale, a necesității valorificării propunerilor oamenilor muncii și a controlului obștesc, exercitat de sindicate.

Lucrarea este utilă nu numai practicienilor dreptului și celor care se ocupă de protecția muncii în unități și în organele sindicale, ci și masei largi a salariaților din întreprinderi și instituții.

ÎN UNIVERSUL ACTIVITĂȚII GRUPEI SINDICALE

Intitulată, sugestiv, lucrarea „În universul activității grupei sindicale” a fost editată de curînd de redacția „Probleme Sindicale” din Editura Politică.

În lucrare se scoate în relief, în mod concis, rolul grupelor sindicale — acest nucleu al structurii interne a sindicatului — explicîndu-se atribuțiile biroului ca organ de conducere colectivă și ale fiecărui membru al acestuia.

Modul cum autorii — T. Baternay, A. Chirașcă, N. Gheorghiu — au supus judecății cititorului diferite experiențe, oferă posibilitatea desprinderii unor prețioase învățăminte pentru desfășurarea unei activități vii, concrete, în funcție de specificul fiecărui loc de muncă, pentru promovarea consecventă a noului.

PĂDURI SECULARE

Urcăm pe poteci de munte. La un moment dat pădurea se termină, în fața noastră deschizându-se imaginea grandioasă a Caraimanului. De aici, de sus, pădurile Carpaților se înfățișează aidoma unui tablou mirific, în care penelul unui pictor nevăzut a amestecat culorile toamnei.

Mulți dintre noi am admirat seculării codri carpațini; puțini însă cunosc faptul că gospodărirea acestei avuții naționale implică o muncă migăloasă și atentă, desfășurată sub supravegherea permanentă a silvicultorilor. La ocolul silvic din Sinaia am avut prilejul să-i cunoaștem pe câțiva din acești maștri ai pădurilor; activitatea colectivului unității, condusă de inginerul Ion Rotaru, am putea-o compara, fără exagerare, cu cea a artiștilor, a creatorilor de frumos și armonie. Căci unul din principalele scopuri urmărite îl constituie păstrarea în decursul timpului a aspectului peisagistic al pădurilor, creind astfel o ambianță plăcută pentru turiști, pentru cei veniți să-și îmborsăleze forțele în minunatele stațiuni balneo-climaterice de pe Valea Prahovei.

Frumosul se îmbină cu utilul

Ar fi greșit să se înțeleagă însă că silvicultorii se preocupă numai de aspectul estetic, neglijând producția. Aceste două activități se împletesc în mod armonios; îmbinarea frumosului cu utilul se face prin aplicarea unui anumit mod de cultură denumit, în limbaj silvic, „cod grădinărit”. În suși cuvintul acesta sugerează finețea, migala cu care trebuie efectuate lucrările în astfel de păduri. Arborii ce urmează să fie exploatați sînt aleși cu deosebită grijă și marcați, ținându-se seama de anumite criterii: asigurarea regenerării naturale, respectarea proporției dintre specii și vârste, păstrarea igienei pădurilor; într-un cuvînt, operațiunile de conducere a arboretelor, în ansamblul lor, trebuie să asigure, în permanență, starea de masiv închis.

În pădurile ocolului se execută tăieri în fiecare an, urmărindu-se evitarea formării golurilor care, prin antrenarea curenților de aer, ar putea duce la doborîrea arborilor. În același timp se dă atenție extinderii în cultură a unor specii silvice valoroase, repede crescătoare; una dintre acestea, laricele, este mult apreciată atît pentru aspectul și coloritul ei frumos cît și pentru rezis-

tența la furtuni. Anual, din pădurile ocolului iau drumul unităților prelu-crătoare circa 60 000 m.c. de masă lemnoasă, care se transformă în cherestea, mobilă, hîrtie și alte produse mult solicitate.

„Laboratorul” viu

Există în cadrul Ocolului silvic de la Sinaia o rezervație naturală, pe suprafața de peste 2 000 hectare, unică în felul ei. Am vizitat cîteva puncte ale acesteia. Atrage atenția atît pitorcescul pădurii cît și aspectul ei viguros. Ca specii silvice predomină bradul și fagul. La punctul numit Urlătoarele — unde am făcut un scurt popas — am avut impresia că ne aflăm într-o imensă catedrală cu bolta susținută de brazi drepecți, trași parcă la strung. Aici există parcele cu arbori în vîrstă de peste 100 de ani, a căror masă lemnoasă a fost evaluată la 800—1000 metri cubi la hectar. La prima vedere, totul te îndeamnă să crezi că te afli într-o pădure virgină. Spunem la prima vedere deoarece am întilnit semne care dovedesc că omul nu rămîne pasiv față de această bogăție a naturii. În această rezervație a fost înființat un punct experimental, condus de inginerul Gheorghe Moja. Aici, Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice execută, în colaborare cu Academia Republicii Socialiste România, cercetări privind creșterile și structura arboretelor pluriele, menite să perfecționeze tratamentele silvo-culturale, în cadrul sistemului „cod grădinărit”. Se urmărește, pe de o parte, sporirea creșterii de masă lemnoasă, iar pe de alta — păstrarea pădurii, în permanență, în stare de masiv închis. Pentru studiile care se întreprind aici se folosesc o gamă întreagă de aparate: auxometre, un gen de ceasuri comparatoare, care se instalează direct pe arbori și care înregistrează variația creșterilor în decursul anului, pluviometre, pluviograme și altele. Avem de-a face, deci, cu o activitate multiplă de cercetare, în cadrul acestui „laborator” viu pe care-l oferă pădurea.

Lucrări de artă

pentru

protejarea solului

Pădurile au, în economia națională, un rol complex, contribuind, în egală măsură și la protejarea solului îm-

potriva fenomenului de eroziune. Pe teritoriul ocolului silvic Sinaia s-a executat și se execută în continuare împădurirea terenurilor degradate, din bazinele de recepție a apelor, cu specii silvice valoroase, îndeosebi cu rășinoase. Există, de asemenea, în diferite perimetre, lucrări de artă, unele de dimensiuni impresionante, menite să contribuie la stingerea torenților, la conservarea terenurilor. Pe Valea Rea, Valea lui Bogdan, Florei, Valea Mes-teacănului și în alte puncte au fost create baraje din piatră și beton, a căror întreținere constituie în prezent unul din principalele obiective ale specialiștilor și lucrătorilor ocolului silvic Sinaia. Desigur, despre oameni, despre faptele lor sînt multe de spus. Ne vom opri asupra unui singur nume, acela al tînărului brigadier Gheorghe Savu, care a condus cu pricepere lucrările de artă destinate corectării torenților și combaterii eroziunii solului.

„Aurul verde”

este păzit

cu strășnicie

„Aurul verde”. O noțiune des folosită și care sugerează, plastic, imensele bogății pe care le ascund pădurile țării noastre. Bogății care trebuie păzite „ca ochii din cap”. În această privință, silvicultorii au un cuvînt hotărîtor de spus. Am socolit deci, în încheierea raportajului nostru despre silvicultorii ocolului Sinaia, să consemnăm un fapt care dovedește dragoste, interes deosebit față de avuția obștească. Acum cîteva vreme, pădurarul Alexandru Mușat, a descoperit, în timp ce-și făcea rondul, un infractor care intenționa să fure lemne. La sarmația făcută, insul respectiv a dat bice cailor fugind spre Comarnic. Pădurarul nu s-a dat bătut; a apelat la vecinul său, brigadierul Savu Gheorghe și împreună au oprit un turism, pornind în urmărirea hoțului. În momentul cînd l-au ajuns, acesta a pus mina pe furcă intenționînd să-l lovească pe pădurar. Urmărirea a continuat mai departe pînă la Comarnic, unde, cu ajutorul unui paznic de noapte, hoțul a fost imobilizat și predat miliției.

...Este o dovadă a modului exemplar în care înțeleg să-și facă datoria unui silvicultori, spre a contribui la apărarea pădurilor, la dezvoltarea continuă a patrimoniului forestier.

Ing. N. FLORIAN

ÎN JUDEȚELE CARAȘ-SEVERIN ȘI ARAD

Schimb de experiență pe tema extinderii rășinoaselor

Între 9 și 11 octombrie, în județele Caraș-Severin și Arad a avut loc un schimb de experiență pe tema extinderii în cultură a rășinoaselor, la care au luat parte peste 100 de specialiști din cadrul inspectoratelor silvice Timiș, Hunedoara, Bihor și Mehedinți, Arad și Caraș-Severin, din învățămînt și cercetare.

Cu acest prilej au fost vizitate plantațiile ocoalelor silvice Herculan, Anina și Birzava, participanții dezbătînd „pe viu” o serie de aspecte legate de mărirea suprafețelor ocupate cu rășinoase. Pentru reușita acestei acțiuni s-a subliniat necesitatea aplicării, pe scară mai largă, a unor măsuri cu caracter tehnic și economic; este vorba, în primul rînd, de alegerea celor mai potrivite stațiuni, destinate extinderii rășinoaselor, în funcție de bonitatea lor și de stadiul regenerării naturale a arboretelor. S-a remarcat faptul că plantarea pe suprafețe complet regenerare ridică în prezent unele probleme dificile, mai ales în ceea ce privește lucrările de întreținere. Neglijarea complexului de lucrări atît la înființarea cîi și la îngrijirea plantațiilor poate duce la rezultate economice și de producție slabe.

Pe baza celor văzute și discutate în cadrul schimbului de experiență s-a ajuns la concluzia că în vestul țării cultura duglasului trebuie extinsă cu multă grijă, acolo unde el poate produce mai mult decît speciile silvice indigene. O mai mare atenție va fi acordată molidului, specie cu productivitate ridicată. Instruc-tivă și plină de învățămînt a fost, în această privință, vizitarea unor plantații de duglas și molid; s-a urmărit cu mult interes efectul lucrărilor culturale, precum și comportarea amestecului de molid și fag, tratate după sistemul numit „cod grădinărit”.

Țara noastră se mîndrește cu o bogată și variată faună vîntătoarească. Vinatul, acesă importantă sursă de venituri, crește și se înmulțește peste tot, fără a cere mari investiții. El trebuie să se bucure însă de ocrotire din partea omului.

Se impune, în acest sens, stîrpirea cîinilor, aflați în surplus, și menținerea celorlași legați, în incinta gospodăriilor. Cîinii de la stînele de oi trebuie să poarte juzeul reglementar, care să-i împedice să vîneze. Numărul lor trebuie să fie limitat: un cîine la 100 de oi și maximum 5 la o stîină.

În ceea ce privește adăpostul și hrana vînatului, nu sînt necesare investiții sau eforturi mari: din loc în loc, pe cîmpie, cite o remiză, sau arbuști plantați pe locuri neproductive și, în iernile grele, cu multă zăpadă, o mină de hrană pusă sub adăposturile dinainte pregătite. Aces-

te remize pot fi realizate cu contribuția benevolă a vîntătorilor și pescarilor sportivi, membri ai A.G.V.S.P. și cu sprijinul oamenilor muncii de la sate, al cooperativei agricole și

Ocrotiți vînatul!

al unităților de stat. Nu trebuie uitat faptul că, mai ales potîrnică și fazanul, prin apreciablele cantități de insecte și omizi pe care le consumă, aduc mare foloasă agriculturii.

Dușmanii vînatului

sînt numeroși: animale sălbatice (lupi, vulpi, viezuri, pisici sălbatice, dihoari, nevăstuici), păsări răpitoare (ulii, ciori, grive, coșofene), cîini și pisici hoinare și din ce în ce mai rar, omul braconier. Apărarea vînatului cade în sarcina lucrătorilor gospodăriilor vîntătoarești, a masei de vîntători, membri ai filialelor respective. Anual sînt vîmate milioane de animale răpitoare, a căror blană este valorificată.

În scopul ocrotirii vînatului trebuie să se creeze o opinie de masă împotriva acelor care lasă cîinii slobozi pe cîmp, care sperie, gonesc sauucid vînatul, care vînează ilegal, în epoci și cu mijloace interzise (cum sînt: lajurile, capcanele sau vîntoarea noaptea, la far).

Există suficiente posibilități pentru a contribui la creșterea efectivului de vînat, sporindu-se astfel și pe această cale veniturile economiei naționale.

I. C.

„La poale de codru des”

„Vom munci cu și mai multă hotărâre pentru sporirea producției agricole”

Cele două Hotărâri ale Consiliului de Miniștri privitoare la generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, de mecanizare a agriculturii și din alte unități agricole de stat, precum și a specialiștilor din cooperativele agricole de producție au fost primite cu deplină satisfacție de toți cei ce vor beneficia de prevederile lor. Specialiștii și ceilalți lucrători de pe ogoare văd în aceste noi măsuri grija deosebită pe care partidul și statul le-o poartă, o expresie dintre cele mai evidente a politicii de ridicare necontenită a nivelului de trai al celor ce muncesc, dusă cu consecvență de Partidul Comunist Român.

Manifestându-și bucuria și recunoștința față de prevederile documentelor respective, cadrele tehnice și ceilalți lucrători din agricultură, antrenati în aceste zile în marea bătălie pentru strângerea recoltei și pregătirea celei viitoare, exprimă, totodată, hotărârea de a munci cu și mai multă râvnă, zi și noapte atunci când este nevoie, pentru a ridica permanent potențialul productiv al agriculturii noastre socialiste. Această hotărâre constituie nota comună a declarațiilor pe care zilele trecute unii lucrători din agricultură le-au făcut redactorilor noștri.

Ing. Gheorghe HIOTU

directorul I.A.S. Giurgiu, județul Ilfov

În ultimii ani am fost martori și părtași la aplicarea în viață a numeroase măsuri elaborate de conducerea de partid și de stat privind continua dezvoltare a agriculturii. Printre ele se numără și reorganizarea agriculturii de stat, acțiuni cu evidente rezultate de producție și economice și în cadrul întreprinderii noastre.

Aș dori să subliniez, bunăoară, că în anul acesta unitatea pe care o conduc realizează o producție medie la hectar de peste 6 500 kg de porumb-boabe, de pe 2 430 de hectare, de 2 000 kg de floarea-soarelui, de pe 500 de hectare, de 11 000 kg. de struguri la ha, că livrează statului circa 800 de tone de carne de taurine și berbecuți îngrășați, peste prevederile planului și în sfârșit, că beneficiile prevăzute vor fi cu mult depășite, ca urmare a sporirii producției și valorificării superioare a acesteia.

Hotărârea dată recent

publicității cu privire la generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor lucrătorilor din unitățile agricole de stat vine să stimuleze și mai mult pe specialiștii și celelalte cadre din I.A.S., să mărească cointeresarea acestora în buna organizare a producției și a muncii, în sporirea producțiilor vegetale și animale. Merită relevat, înainte de toate, că noul sistem de salarizare preconizat în Hotărâre, experimentat de altfel în ultima vreme în unele elemente ale sale, leagă și mai strâns veniturile lucrătorilor de rezultatele concrete obținute de ferma în care aceștia muncesc, independent de realizările de ansamblu ale întreprinderii.

Majorarea salariilor, noul sistem de salarizare, asigură lucrătorilor I.A.S. un câștig bun în raport cu munca depusă de fiecare. Specialiștii și ceilalți salariați din întreprinderea și fermele noastre agricole sînt hotărâți să răspundă prin noi fapte de muncă atenției de care se bucură din partea partidului și statului.

Ing. Stancu MUSTĂȚEA,

de la cooperativa agricolă Cotofeni din Față, județul Dolj

Am luat cunoștință cu deosebit interes și satisfacție de faptul că, începînd cu data de 1 noiembrie a.c., noi inginerii din cooperativele agricole vom beneficia de o creștere medie a salariilor de 20,6 la sută. Prin aceasta se asigură o corelare mai bună a salariilor noastre cu cele ale specialiștilor care lucrează în întreprinderile agricole de stat. Este o măsură echitabilă, care va contribui la stimularea specialiștilor din cooperativele agricole de a organiza științific munca, de a aplica metode și tehnologii moderne de sporire a producției vegetale și animale.

Cooperativa în care lucrez a împlinit, recent, două decenii de existență. Ea are 1 575 de hectare de teren agricol, din care 1 100 ha sînt arabile. Rezultatele de pînă acum sînt destul de bune dar, de ce să nu recunoaștem deschis, nivelul producției, al veniturilor nu este încă pe măsura rezervelor și posibilităților pe care le are unitatea. Acest lucru nu-l putem pune doar pe seama lipsei brațelor de muncă în anumite perioade de lucru (cooperativa fiind în apropierea Municipiului Craiova, unii țărani cooperatori lucrează la Combinatul chimic, pe șantierele de construcții etc) ci și pe faptul că ea nu are încă un profil bine determinat, cultivînd din toate cîte puțin și crescînd efective reduse din aproape toate speciile de animale.

Mai trebuie să spun că adeseori simt nevoia ca alături de mine să mai lucreze cel puțin un specialist (în prezent fiind singurul inginer din cooperativa, cu care să mă sfătuiesc, să luăm măsuri pentru o

mai bună organizare a producției și muncii.

Sînt hotărît ca și de acum înainte, străduindu-mă să fiu permanent la curent cu noutățile științifice și practice înaintate să muncesc și mai bine astfel încît și cooperativa din Cotofeni din Față să se numere printre cele mai puternice unități din județ și chiar din țară

Nicolae ARHIP

tehnician la Stațiunea experimentală hortiviticolă Iași

Generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor în agricultură mi-a produs o mare bucurie. Se vede clar și din această Hotărâre că partidul nostru promovează cu consecvență principiul echității sociale, al retribuției după cantitatea, calitatea și răspunderea în muncă. Aceasta ne îndeamnă la o activitate mai bine organizată, mai plină de randament.

Ca tehnician la Stațiunea experimentală hortiviticolă Iași lucrez la ferma nr. 1 din 1964, cînd am terminat școala tehnică de hortiviticolă. An de an am ajutat ca experiențele cercetătorilor noștri cu privire la crearea unor soiuri noi de viță de vie și pomi roditori să fie puse în practică și să dea rezultate bune. De pe cele 30 hectare de vie, care sînt exclusiv în sarcina fermei noastre, am reușit să obținem în acest an, în medie, circa 10 000 kg de struguri la hectar.

Sporirea gradului de cointeresare care se asigură prin aplicarea prevederilor Hotărîrii privind generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor în unitățile agricole va determina, de bună seamă, o creștere a eforturilor noastre pentru obținerea unor rezultate și mai bune. În ce mă priveș-

te, la salariul meu actual de 1 650 de lei, se vor mai adăuga de la 1 noiembrie încă aproximativ 200 de lei. Este pentru mine un motiv în plus să muncesc mai bine, să aduc un aport și mai mare la buna desfășurare a procesului de producție.

Ion BUCUR

șef de atelier la I.M.A. Bărcănești, județul Ploiești

De Hotărârea cu privire la generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor în unitățile de stat din agricultură vom beneficia și noi, cei care lucrăm în domeniul mecanizării. Mie unul, prevederile Hotărîrii mi se par cît se poate de echitabile. E bine că se leagă strîns salarizarea mecanizatorilor nu numai de realizarea planului de venituri al întreprinderii ci și de producțiile obținute de cooperativele agricole deservite. În această privință, este salutară recomandarea care se face cu privire la constituirea de către cooperative a unui fond, din depășirile de producție, pentru premierea cadrelor de mecanizatori care le deservesc, cotele cuvenite urmînd să fie înscrise în contractele de lucrări.

Mai legați de planul de producție și de venituri al întreprinderii, prin noul sistem de salarizare, ne vom simți și noi, cei de la atelierul mecanic. Existînd un grad sporit de cointeresare, pe lângă întretinerii și reparații la mașini și tractoare vom căuta să executăm și alte lucrări. Trebuie să spun că, în ceea ce ne privește anul acesta planul de producție și de venituri al atelierului a fost realizat lună de lună. Veniturile de la terți, bunăoară, planificate la 160 000 lei pe întregul an, au fost realizate încă de la 31 august. De altfel, pe întreaga întreprindere planul de venituri a fost depășit pe primele trei trimestre.

Sîntem hotărîți să depunem eforturi și mai mari pentru ca atît întreprinderea cît și unitățile deservite să obțină indici de producție și economici cît mai ridicați.

Stimulent puternic pentru cadrele din agricultură

(Urmare din pag. 1)

drată cooperativa agricolă, preiau sarcini de conducere directă a fermelor sau a unor sectoare de producție bine delimitate, cum ar fi, de exemplu, grădinile de legume, viile și pomii etc., potrivit cu profilul unității în care lucrează și specialitatea lor.

De remarcat că noul sistem de salarizare cuprinde atît majorarea salariilor ce se aplică pentru toate ramurile economiei naționale, cît și o corelare a acestora cu normele aplicate pentru specialiștii cu sarcini și atribuțiuni asemănătoare din întreprinderile agricole de stat sau alte sectoare ale agriculturii. Pentru inginerul șef al cooperativei agricole, bunăoară, salariul tarifar de încadrare este corelat cu cel al șefului de fermă din întreprinderile agricole de stat, iar pentru celelalte cadre — cu salariile funcționarilor de inginer și inginer principal din aceleași unități. Efectul majorării și corelării pentru funcțiunea de inginer-șef este redat cît se poate de evident în tabelul de mai jos.

Pentru încadrarea cooperativei agricole de producție în unul din cele trei grade de mărime și diferențierea pe această cale a salariilor inginerului șef se ține seama de totalitatea sarcinilor ce revin cooperativei agricole în cultura plantelor, creșterea animalelor, ac-

care o desfășoară. Ulterior, gradațiile se vor acorda la anumite intervale de timp, condiționat de munca depusă de fiecare specialist și de realizările unității în care lucrează, sau ale sectorului pe care îl conduce, fapt care, fără îndoială, va stimula cadrele în buna organizare a producției și a muncii.

Un element cu totul nou și de o deosebită însemnătate în sistemul de salarizare ce se va aplica cu începere de la 1 noiembrie îl reprezintă faptul că salariile tarifiare de încadrare pentru toți specialiștii se acordă în condițiile realizării planului. În acest scop, lunar, inginerul șef va primi 85 la sută din salariul său de încadrare, iar ceilalți ingineri 90 la sută, diferența acordîndu-se la sfîrșitul anului dacă planul a fost realizat. În cazul în care sarcinile de plan nu se îndeplinesc, pentru fiecare procent de nerealizare salariile tarifiare se diminuează cu cîte 1,5 la sută pentru inginerul șef și cu cîte 1 la sută pentru ceilalți ingineri, diminuare care se aplică pînă la cuantumul de 15 la sută și respectiv 10 la sută în cursul anului.

Pentru contribuția pe care o aduce la realizarea și depășirea planului unității în care lucrează sau al sectorului pe care îl conduce, prin Hotărîre se recomandă Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție să se atri-

bue specialiștilor agricoli 15 la sută din valoarea zilelor muncă convenite președintelui, iar pentru depășirea producției inginerului șef să se acorde o retribuție suplimentară pînă la nivelul celei convenite președintelui, iar celorlalți specialiști pînă la 80 la sută din acest cuantum.

De bună seamă, aplicarea acestor măsuri va contribui la creșterea rolului specialiștilor agricoli din cooperativele agricole în organizarea producției, în generalizarea cuceririlor științei și tehnicii și la mărirea răspunderilor pentru obținerea producțiilor planificate.

Prin pregătirea și experiența lor, specialiștii au datoriat de a sprijini cooperativa agricolă în orientarea fondurilor proprii și a creditelor spre acțiunile și obiectivele necesare producției, spre aplicarea corespunzătoare a tehnologiei și soluțiilor constructive, țînînd seama de sarcinile curente și de orientarea producției în perspectivă. De asemenea, specialiștii se ocupă și răspund direct de producerea și asigurarea semințelor de calitate, de stabilirea și aplicarea tratamentelor fito-sanitare a îngrășămintelor chimice, de aplicarea udărilor în termenele și cu dozele recomandate pentru fiecare cultură și alte acțiuni tehnice care în ansamblul lor contribuie la creșterea producțiilor.

Atribuțiunile și sarcinile specialiștilor care lucrează în cooperativele agricole sînt, firește, numeroase și complexe. Prezentarea cîtorva dintre acestea în corelare cu noul sistem de salarizare aplicat acestor cadre poate să reprezinte un punct de plecare pentru dezbateri mai largi, care să contribuie la stabilirea atribuțiunilor și sarcinilor respective, în strînsă legătură cu problemele care se ridică în prezent în agricultura cooperatistă

SPECIFICARE	Gradul de mărime a unității		
	I	II	III
Salariul tarifar de încadrare actual	1875—2100	1300—1875	1300—1700
Salariul tarifar de încadrare după aplicarea Hotărîrii	2675—3400	2425—3100	2200—2800

Vizitind zilele trecute grupul școlar agricol din Buzău am rămas plăcut surprins de noutățile didactice pe care le-am aflat aici, noutăți care ar constitui de bună seamă, mândria oricărui colectiv al liceelor noastre agricole.

Poposind la această școală, urmăream însă un singur obiectiv — cercetarea sistemului de practică al elevilor, modul cum, încă din anii de școlarizare, viitorii tehnicieni și meșterii din agricultură reușesc să acumuleze cunoștințele de bază.

— Pentru elevii de la horticultură ai liceului nostru, mi-a explicat ing. Vasile Vegheș, problema practicii se rezolvă cum nu se poate mai bine, prin sprijinul pe care ni-l acordă Stațiunea experimentală legumicolă Buzău. Potrivit programei, profesorii îi repartizează pe elevi în câmpurile stațiunii, la toate operațiunile indicate.

În mod obișnuit, elevii dau dovadă de multă conștiințiozitate, executând lucrările respective cu aceeași atenție ca orice muncitor permanent sau zilier.

— Dar ceilalți elevi? — Cei de la îmbunătățiri funciare sînt repartizați pe unele șantiere, ca cele de la Lipia, Săpoca, Merei, Poșta-Cilnău, Sărățeanca, Cozieni. Astfel de șantiere însă nu oferă condițiile de lucru necesare, mașinile moderne și metodele pe care elevii trebuie să le cunoască. Am fost, anul trecut, continuă tov. Vegheș, împreună cu un grup de elevi, la șantierul din Gropeni, unde într-adevăr existau utilaje moderne. Dar ce am găsit

acolo? Cîteva barăci unde abia își rostuiseră dormitoarele muncitorii angajați. Unde să-i fi cazat pe elevi? Sub cerul liber? În această situație a trebuit să-i aducem la practică tot în apropierea Buzăului, unde se executau amenajări pentru irigații.

Greutăți de loc neglija-

lor pe întreaga perioadă a lunilor de vară și chiar în primele 15 zile ale lunii septembrie. În acest fel se va evita aglomerarea lor, contabilii șefi din unitățile de practică vor putea într-adevăr îndruma elevii temeinic.

Mi s-au părut foarte judicioase și alte observații

CÎTEVA DIN PROBLEMELE PRACTICII ȘI PROGRAMEI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Popas la grupul școlar agricol Buzău

bile — după cum aflăm — se ivesc și în ce privește practica elevilor de la profilul contabilitate. De obicei, se repartizează cîte 7-8 dintre ei la cîte o unitate agricolă. Dar singurul birou de contabilitate — avînd în vedere că aici lucrează deja alte 3-4 persoane — devine necorespunzător, ca să nu mai vorbim de faptul că îndrumarea practică „în bloc” este cu totul ineficientă. La I.A.S. Buzău, de exemplu, anul acesta elevii trimiși la practică au fost puși să aranjeze... arhiva!

— Ce propuneți? I-am întrebat pe tov. Vegheș.

— O eșalonare a elevi-

ale conducerii școlii legate de practica elevilor. În cazul celor de la școala de electricieni, de pildă, ar fi binevenite cîteva săptămîni de lucru ale acestora, într-o mare uzină de reparații, unde există secții specializate, dotate cu instalațiile necesare verificării și reparării echipamentelor electrice ale tractoarelor, mașinilor, autocamioanelor. În cadrul școlii de electricieni se predau suficiente lecții teoretice, dar în I.M.A.-urile unde elevii sînt repartizați în prezent nu există dispozitive și mașini de bobinat, bancuri pentru verificarea aparatelor etc. Nu trebuie uitat nici un moment că absolvenții acestor școli sînt primii electricieni calificați pentru I.M.A. Cum vor lucra ei în producție, de vreme ce în cursul practicii ce li se oferă în anii de școală nu iau cunoștință de utilajele și procedeele moderne pe care vor trebui să le utilizeze?

Dificultăți serioase se ivesc și în ce privește practica elevilor din școala profesională de mecanici agricoli, aflată aici în lichidare e drept, dificultăți care sînt comune tuturor școlilor similare din țară. În prezent, nu numai că deseori elevii sînt repartizați

la... treburi gospodărești, administrative, în loc să fie respectată programa de practică, dar chiar în cazul trimerii lor la diferite secții nu pot fi supravegheați și îndrumați în mod serios de către delegații școlii, întrucît sînt repartizați în sate foarte depărtate unele de altele. În plus, la locurile respective de muncă nu dispun de utilajele strict necesare lucrărilor pe care viitorii mecanici vor trebui să le efectueze în I.M.A.-uri. S-ar putea înlătura actuala stare de lucruri trimițîndu-se grupuri mai mici de elevi la cîte o I.M.A., iar fiecare întreprindere să-i repartizeze numai în secțiile foarte bine organizate și dotate. S-ar mai putea forma brigăzi numai de elevi, care să lucreze la o singură cooperativă agricolă, sub îndrumarea unor mecanizatori de primă mîna.

În cursul discuției noastre cu conducerea grupului școlar, dar și cu mulți elevi, am mai consemnat un aspect al stărilor de lucruri de aici, pe care îl supunem atenției Ministerului Învățămîntului, tocmai pentru că el este reeditat și în alte locuri din țară. Este vorba de continuitatea profesorilor de la materiile de cultură generală, mai bine spus de lipsa lor de continuitate, la liceele agricole. În cazul de față, pentru anul școlar 1969-1970, inspectoratul școlar Buzău a repartizat la catedrele de franceză și germană, de exemplu, profesori pensionari. Uneori, cînd se constată că unii profesori tineri dau dovadă de frumoase atitudini, în loc să fie menținuți și în anul următor la liceul agricol, sînt trecuți la liceele de cultură generală. Sînt ușor de sesizate cusururile acestui procedeu și neajunsurile pe care le generează.

În sfîrșit vizita noastră la liceul agricol din Buzău ne-a convins odată în plus de necesitatea ca, odată fixate profilele respective, ele să fie menținute cel puțin pe durata unui întreg ciclu de școlarizare. Altfel, baza materială ce se creează pentru un profil, laboratoarele amenajate etc., nu-și mai găsesc rostul primei lor destinații, iar procesul de învățămînt nu are de cîștigat, ci dimpotez.

I. ALEXANDRU

Poșta redacției

Dincă P. MARIA — tehnician horticol, comuna Scărișoara, județul Olt:

Fiind absolventă a școlii tehnice de 4 ani, aveți dreptul ca, prin examene de diferență, să puteți echivala studiile cu cele ale liceului agricol. Examenele de diferență se țin în două sesiuni anuale, în lunile ianuarie și iunie, odată cu cele de la cursurile fără frecvență. Înscriseră candidaților se face cu cel puțin 30 de zile înaintea fiecărei sesiuni. Pentru relații suplimentare vă recomandăm să vă adresați liceului agricol din Drăgășani sau liceului agricol Craiova I, cele mai apropiate de dvs., unde, de altfel, v-ați putea și înscrie pentru susținerea examenelor respective.

Gheorghe ZAMFIR — maistru, Călărași, județul Ialomița:

Conform prevederilor legale, se consideră că are vechime în muncă în aceeași unitate și angajatul a cărui activitate a încetat prin desțacerea de către conducerea întreprinderii a contractului de muncă. Dacă ulterior se dovedește că această măsură a fost ilegală și ea a fost anulată de organul de jurisdicție a muncii, iar angajatul s-a reintegrat în muncă pe baza hotărîrii organului respectiv.

Angajații nemulțumiți de felul în care conducerea întreprinderii le-a stabilit continuitatea în muncă în aceeași unitate, în vederea acordării sporului de salariu convenit, se pot adresa comitetului de direcție care, pe baza consultării actelor din dosarul personal al fiecărui angajat, poate aproba, în eventualitatea constatării unor erori, rectificarea convenită în cartea de muncă.

Gheorghe BADELITA — tehnician auto la I.M.A. Iacobesti, județul Suceava:

Salariul pentru funcția de șef al sectorului de aprovizionare și transporturi din I.M.A. se face — potrivit completărilor nomenclatorului de funcțiuni specifice secțiilor și întreprinderilor de mecanizare a agriculturii, aprobat în urma aplicării H.C.M. nr. 1190/1968 — în mod diferențiat, în raport cu gradul de mărime al unităților. În cazul I.M.A. Iacobesti, care este o unitate de gradul III, salariul pentru funcția respectivă se încadrează între limitele de 1575 — 1800 de lei lunar. Condițiile ce se cer pentru ocuparea acestui post sînt cele prevăzute în anexa IV la H.C.M. 1053/1960 pentru funcția de tehnician I, plus un stagiu de 4 ani în funcții tehnice (decî în total 9 ani în funcții tehnice), sau studii medii și 9 ani în funcții economice.

Pentru a vă fi putut da un răspuns concret în cazul dvs. ar fi trebuit să ne comunicați studiile pe care le aveți, stagiul în funcții tehnice și nivelul de salarizare acordat de unitate.

Salomon PETI — Șimleul Silvaniei, județul Sălaj:

Premiile acordate anual pentru creșterea eficienței economice a întreprinderilor (gratificații) nu se iau în considerare atunci cînd se efectuează calculul cîștigului mediu pentru stabilirea indemnizației de concediu. Premiile respective sînt impozabile.

Nicolae ANGHEL — I.M.A. Ziduri, județul Buzău:

Mai întîi vă anunțăm că echivalările de studii se fac numai de către Ministerul Învățămîntului. În orice caz, diploma de absolvire a școlii tehnice de mașini mecanici agricoli nu poate fi echivalată cu cea de maistru agricol (culturi de cîmp, zootehnie etc.), domenii pentru care, de altfel, în prezent nici nu există școli tehnice de mașini.

Perioada în care ați funcționat ca mecanic lăcătuș va putea fi luată în considerare la stabilirea vechimii pentru încadrarea ca tehnician I, în condițiile prevăzute în anexa IV la H.C.M. 1053/1960, capitolul II, alineatul 2. De asemenea, perioada satisfacerii stagiului militar va fi luată în calculul vechimii în muncă, în vederea stabilirii duratei concediului de odihnă.

Constantin ȘERBAN, comuna Unirea, județul Ialomița:

Pentru reconstituirea vechimii în muncă, declarațiile date de martori sînt valabile numai în cazul în care se constată că aceștia au lucrat cu petiționarul în aceeași unitate și în același timp. Constatarea se face de către serviciul personal al întreprinderii sau instituției din care face parte salariatul, pe baza carnetelor de muncă ale martorilor.

Profesor Constantin Sandu-Ville

În ziua de 13 octombrie 1969 a încetat din viață Constantin Sandu-Ville eminent om de știință, specialist în domeniul fitopatologiei, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România.

Constantin Sandu-Ville s-a născut la 22 august 1897, în comuna Pietroasele din județul Buzău. A obținut titlul de inginer agronom la Școala superioară de agricultură de la Herăstrău din București și titlul de doctor în agronomie la Hochschule für Bodenkultur din Viena.

Profesor la Facultatea de agronomie din București și Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași, a contribuit la formarea a numeroase generații de specialiști. O rodnică activitate de cercetare științifică a desfășurat în cadrul Institutului de cercetări agronomice la Stațiunea experimentală agricolă din Iași, al cărui director a fost, și la Institutul de biologie generală și aplicată al Filialei din Iași a Academiei.

Este autorul a numeroase studii originale privind sistematica, morfologia, ecologia și combaterea unor ciuperci și bacterii dăunătoare plantelor agricole, printre care remarcabila monografie „Ciupercile Erysiphaceae din România”.

În afară de munca didactică, științifică și organizatorică în domeniul protecției plantelor, profesorul Constantin Sandu-Ville a desfășurat o activitate intensă de popularizare a cunoștințelor științifice în masele largi ale populației de la sate. Model de probitate profesională și de atitudine moral-cetățenească în relațiile sociale, el și-a îndeplinit cu înalt simț al datoriei multiplele misiuni de răspundere ce i-au fost încredințate. A fost membru al Partidului Comunist Român și deputat în Marea Adunare Națională.

Pentru meritele sale deosebite i s-au acordat ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

Încetarea din viață a profesorului Constantin Sandu-Ville reprezintă o grea pierdere pentru știința românească pe care a slujit-o cu devotament și dăruire.

PREZIDIUL ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI INSTITUTUL CENTRAL DE CERCETĂRI AGRICOLE

Corpul defunctului se află depus la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași. Mitingul de doliu va avea loc în ziua de 16 octombrie 1969, ora 12,00 la Iași.

La stațiunea experimentală Voinești, județul Dimbovița, se desfășoară în aceste zile cursuri pentru pomicultori dintr-o seamă de județe ale țării. În fotografie: aspect de la o oră de laborator.

Foto: C. DUMITRU

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 19 - 25 octombrie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00

RADIOJURNAL: **Duminică:** programul I: 7.00; 13.00; 22.00; **În fiecare zi de lucru:** 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00

GAZETA RADIO: **Duminică, luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă:** programul I: 19.00

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului - 7.15 **În fiecare zi de lucru:** programul I: Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: Programul II: 19.20 - Teatru scurt: premiera „Anod și Decibela” de M. Caranfil.

LUNI: Programul I: 20.35 - premieră: „Cele trei întrebări” de Șt. Berciu.

MARȚI: Programul III: 21.30 - „Procesul maimuțelor” de Lawrancee-Lee.

MIERCURI: Programul II: 21.20 - „Moralitatea doamnei Dulaska” de Gabriela Zapolska

VINERI: Programul II: 10.10 - „Peribanez și comandorul de oceană” de Lope de Vega.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.45; 9.40; 14.00; 15.00; 16.50; 21.00; programul II: 7.00; 15.00; 16.30; 17.15; 21.20. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.10; 9.40; 13.15; 14.00; 15.00; 16.50; 19.20; 20.10; 20.25; 21.15; 21.40; 22.30; 22.40; 0.03-5.00; programul II: 7.15; 9.10; 13.30; 14.30; 15.45; 17.30; 20.00; 21.40; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 10.40; 12.30; 13.10; 17.30; 20.10; programul II: 7.10; 9.00; 13.30; 17.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.40; 13.10; 16.20; 16.45; 18.30; 21.50; 22.30; 23.00; 23.40; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 10.30; 12.15; 14.03; 17.00; 17.40; 20.00; 21.05; programul III: 17.01.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 10.30; 12.30; 13.10; 17.30; 20.10; programul II: 7.10; 9.00; 13.00; 18.00; 18.50; 20.35; 22.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.30; 13.10; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 11.00; 13.00; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 18.50; 20.00; 21.05; 21.35.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 12.30; 13.10; 14.50; 17.30; 20.10; programul II: 7.10; 9.00; 10.55; 16.20; 18.00; 18.50; 22.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.30; 12.00; 13.10; 14.30; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 11.15; 11.50; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 18.50; 20.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 12.30; 13.10; 14.50; 20.10; programul II: 7.10; 13.30; 18.00; 18.50; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 16.45; 18.30; 20.25; 21.20; 23.05; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 11.25; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 18.50; programul III: 22.25.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 11.25; 12.30; 13.10; 14.50; 20.10; 22.30; programul II: 7.10; 9.00; 16.40; 18.00; 18.50; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 16.45; 18.30; 20.25; 21.20; 23.05; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 11.25; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 18.50; 20.00.

SÎMBĂTA: Muzică populară: programul I: 5.30; 7.30; 11.33; 12.30; 13.10; 14.35; 20.10; programul II: 7.10; 12.15; 18.00; 18.50; 22.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 12.00; 13.10; 15.20; 16.20; 17.20; 20.25; 21.10; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 6.10; 10.30; 13.00; 17.35; 18.00; 18.50; 22.00; programul III: 21.05.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 - Deschiderea emisiunii. Emisiune pentru școlari; 10.30 - ORA SATULUI. **Din cuprins:** ● Urgențe pe agenda lucrărilor agricole - ediție specială ● Cum ați răspuns încrederei? Anchetă realizată la cooperativa agricolă din comuna Vulcan, județul Brașov (II) ● Revenim la vechi adrese. Pe urmele materialelor difuzate ● Muzică populară; 11.35 - Concert simfonic; 12.00 - DE STRAJĂ PATRIEI.

În împlinirea Zilei Forțelor noastre Armate; 15.00 - FOTBAL: Dinamo București - Universitatea Craiova; 16.55 - Gaudeamus. Film documentar; 17.15 - „Maiorul Vifor” (IV) - film serial; 18.00 - Realitatea ilustrată - magazin duminical; 19.00 - Cîntec și joc din Hunedoara; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ. Ediție specială - actualitatea economică; 20.15 - Film cu trei stele: „Călărețul singuratic”; 21.55 - Reportaj; 22.10 - Turneu muzical cu Gică Petrescu; 22.40 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.55 - Telesport. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ. Ediție specială - actualitatea economică; 20.15 - Seară de teatru: „Fii cumințe, Cristofor” de Aurel Baranga; 22.00 - Medalion muzical - George Georgescu.

LUNI: 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Așchită-reporter; 18.20 - Studioul tineretului; 18.55 - Raliul României '69. Film documentar; 19.15 - Cîntecul de leagăn în muzica corală; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ. Ediție specială - actualitatea economică; 20.15 - „Lunga vară fierbinte” - episodul al XXIV-lea - „Conflict”; 21.05 - Steaua fără nume; 21.30 - Cadran. Emisiune de actualitate internațională; 22.20 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.35 - Gong.

MARȚI: 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - „Misterul din Pesteră” (III) Film serial pentru copii; 18.40 - Din lumea științei; 19.10 - „Da-te dor unde te min”; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ. Ediție specială - actualitatea economică; 20.15 - Film artistic „Pantoful Ceusăresei” O producție a Studioului cinematografic „București”; 21.35 - Prim plan - Academicianul Gheorghe Vrăncianu; 21.55 - Teleslob. Teheran; 22.20 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.35 - Carnet cinematografic.

MIERCURI: 10.00 - Ce-ați dori să vedeți? Spectacolul de teatru „Prescripția” de Ștefan Berciu; 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Lanterna magică - film pentru cei mici; 18.25 - Antologia poezilor contemporani; 18.45 - Noii români; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 - FOTBAL: Republica Irlanda a II-a a meciului URSS - Irlanda de Nord din preliminariile Campionatului mondial Transmisiune directă de la Moscova; 20.15 - Tele-cinematca „Ruy Blas”; 21.55 - Reflector; 22.15 - Miniaturi folclorice; 22.25 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.40 - Claviaturi... electronice.

JOI: Programul I: 10.00 - Matineu cinematografic: „Regele suedez” O producție a studiourilor din R P Bulgaria; 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Primii pași în sport. Film documentar; 18.20 - Studioul pionierilor la... Bacău; 18.50 - Avangardă; 19.05 - Specialiștii acolo unde o cer nevoile producției. Anchetă economică; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.15 - Film artistic: „Alibi”. O producție a studiourilor cehoslovace; 21.50 - Reportaj '69; 22.15 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.30 - Convorbiri literare. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.15 - Artă plastică; 20.30 - Formația de coarde Eugène Ysaÿe; 21.25 - Film serial: „Războiul” - „Strănutul fatal”.

VINERI: 10.00 - Consultații pentru elevii din clasa a VIII-a; 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Un ierbar nemaivăzut; 18.25 - Tele-universitatea; 18.50 - Cronica ideilor; 19.15 - Interpreți îndrăgiți de muzică populară: Maria Lătărețu și Ion Lăceanu; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ. Ediție specială - actualitatea economică; 20.10 - Binom cinematografic. Ecranizări după clasici; 21.25 - Reflector; 21.40 - Concert extraordinar al orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. Concertul face parte din manifestările consacrate Zilei Națiunilor Unite. Dirijor Iosif Conta; 22.20 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.35 - Mult e dulce și frumoasă.

SÎMBĂTA: Programul I: 17.30 - BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 - De ziua Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România; 18.30 - Cheia orașului - emisiune-concurs; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Monografia contemporană; 20.20 - Film serial - Comisarul Maigret - „Balul copiilor”; 21.20 - Tele-enciclopedia; 22.10 - Cîntece de petrecere interpretate de linca Nițulescu. Ana Beldiman, Victor Predescu; 22.30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.45 - „Melodii... melodii” - emisiune-concurs. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Muzică ușoară interpretată de formația „Coral”; 20.30 - Secvențe literare; 20.55 - Recitalul de sîmbătă seara; 21.30 - Roman-foleton: „Lunga vară fierbinte” (XXIV).

Reînnoiți-vă abonamentele la REVISTELE AGRICOLE

Preferăți abonamentele pe termen lung

Cooperativă agricole de producție!

Decoletați rădăcinile de sticlă de zahăr, printr-o tăietură orizontală la nivelul ultimelor urme ale frunzelor căzute

Rădăcinile bine decoletate vă sporesc veniturile cu peste 2 000 lei la hectar, evitîndu-se pierderile de recoltă, și nu provoacă greutăți în fabricație prin folosirea coletelor la prelucrare.

PRODUCĂTORI!

Valorificînd producția de mere, pere, nuci, struguri, varză, rădăcinoase și alte produse de toamnă, prin centrele de legume-fructe economisiți timp și obțineți cele mai avantajoase prețuri.

COOPERĂTORI!

Folosiți cît mai intensiv suprafețele din sere, solarii și adăposturi acoperite cu folii de polietilenă.

UZINA DE REPARAȚII CIULNIȚA

repară

tractoare UTB. 26-27;
tractoare U. 650-651;
tractoare pe șenilă - DT. 54,
S-650;
motoare de schimb - DT -
35, 36 și D-103;
recondiționări de piese și
subansamble de tractor.

CALEIDOSCOP

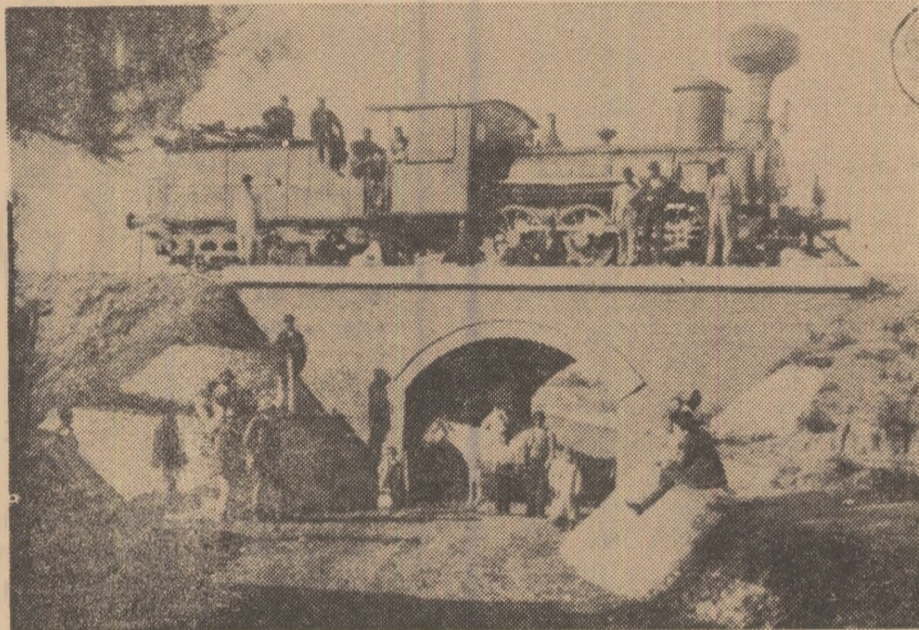
„Carul cu foc” București — Giurgiu la 100 de ani de la inaugurare

Construcția căii ferate dintre București și Giurgiu a început în toamna anului 1867 și a durat doi ani. La 19 octombrie 1869 — deci acum o sută de ani — noul drum a fost inaugurat și nemaivăzutul „car cu foc” s-a avântat pe el, spre marea spaimă a unora dintre locuitorii satelor învecinate, spre mânia moșierilor cărora li se expropriaseră fișile de pământ necesare terasamentelor și în ciuda neputințioasă a patronilor de diligențe care făceau treburi bune pe atunci.

Curînd după inaugurare, lumea s-a obișnuit cu noua minune tehnică introdusă și la noi, astfel încît cele trei trenuri de persoane, cu cîte trei vagoane, care făceau cursa zilnică București — Giurgiu și înapoi, plecau spre destinație cu toate cele 72 de locuri ocupate. Călătorii s-au obișnuit repede și cu înspăimîntătoarea viteză a trenurilor, care era de... 40 km pe oră; iar țărani și cărăușii, la rîndul lor, s-au convins că priveseră greșit introducerea trenului la noi, aceasta fiindu-le de folos, nu în pagubă.

Atît linia București — Giurgiu, cît și următoarele înființate la noi pînă în anul 1881, au fost construite de companii stră-

ine. Apoi, începînd cu linia Buzău — Mărășești (1881) lucrările au fost preluate de către inginerii și tehnicienii români, care au dat dovadă de suficientă pricepere și conștiinciozitate, spre a realiza opere demne de laudă, cum a fost, mai ales, podul de la Cernavodă, pe care specialiștii străini l-au denumit „o minune a tehnicii mondiale contemporane și o creație prestigioasă a geniului ingineresc românesc”. În 1895, cînd a fost inaugurat, uriașul de la Cernavodă era socotit al patrulea mare pod metalic din lume și primul din Europa.

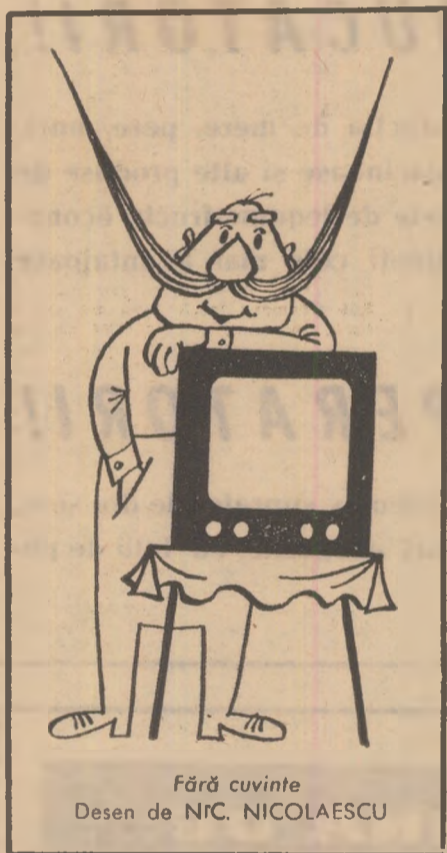

Viaduct pe linia Buzău-Focșani-Mărășești, la 1881

O NOUĂ REZERVAȚIE PENTRU ZIMBRI

În pădurea Cărbuna, de lângă mîndștea Neamțului, a fost amenajată o rezervație pentru creșterea zimbriilor. În scopul înobilării faunei din pădurile Neamțului și din zona montană a Ceahlăului, inspectoratul silvic intenționează să aducă aici și alte animale, în special cervidee.

După Hașeg și Brașov, Cărbuna este cea de-a treia rezervație destinată creșterii zimbriilor.

Fără cuvinte
Desen de N.C. NICOLAESCU

DE LA LUME ADUNATE

DE CE SINT GUSTOASE GAINILE

Cercetătorii americani de la Universitatea din Wisconsin au observat că carnea găinilor crescute în fermele de păsări în condițiile prea sterile nu prea este gustoasă. Aceasta este datorită unor bacterii. În stomacurile acestor găini lipsesc unele soiuri de bacterii, care totdeauna se găsesc la păsări ținute în cotețe obișnuite. Savanții presupun că tocmai bacterii intestinale sistematizează substanțele care dau gustul atît de plăcut al cărnii de găină.

CARUTE SCULPIATE

Meșteșugul antic de tău-rire a căruțelor cioplite dintr-un singur trunchi de copac mai persistă și astăzi în unele sate din județul Suceava. În satele Cîrlibaba, Moldova-Sulița, Moldova, țărani cioplesc din lemn oști, părțile laterale ale roților, și construiesc din ele căruțe — adevărate opere de artă. Cîteva exempla-

re care se află în Muzeul „Cultura tradițională a lemnului”, din orașul Cîmpulung - Moldovenesc, se înscriu printre cele mai valoroase exponate ale acestuia. Asemenea exemplare, de mare interes pentru etnografie se pot vedea și astăzi trecînd prin satele din Moldova de Nord.

CIUPERCI DIN TOATA LUMEA

Institutul de biologie „Tr. Săvulescu”, din București, posedă o colecție micologică de mare valoare științifică. Aici sînt adunate 45 000 de ciuperci din 8000 de specii. Colecția — rod al unei munci asidue de 40 de ani — este foarte frecvent vizitată de specialiști de peste hotare.

SEMNALUL... AUTOMAT

În Alger a avut loc de curînd un curios incendiu. Luînd foc garajul în care erau adăpostite cîteva mașini, flăcările au topit sîrmele, din care cauză claxonul unei ma-

șini a început să sune încontinuu. Alarmați, pompierii au venit la timp pentru a salva restul de mașini, care nu fuseseră încă distruse.

SCHIMBARE DE MESERIE

Există la Camberra, în Australia, o tină care dactilografiază în limba engleză două texte diferite în același timp, unul cu mina stîngă, altul cu mina dreaptă. Pentru că posturile de secretară sau dactilografă nu prevăd nici-o sporire de salariu pentru asemenea aptitudine ea se produce cu mult mai mult succes în cadrul unui spectacol de varietăți.

GEMENII — LA MARE PŢEJ

Pentru că nașterea gemenilor se produce foarte rar, la tribul Loango — din Africa de Vest — acest fenomen este privit ca un semn divin. Atît mama cît și gemenii se bucură de un tratament special și sînt inconjurați de o deosebită stimă.

COLȚUL HORTICULTORULUI AMATOR

CUM PUTEȚI OBTINE FLORI ÎN TIMPUL IERNII?

Dacă vă procurați bulbi și niște vase speciale din sticlă sau ceramică, nu vă mai trebuie decît apă și niște mușchi de pădure, pietriș sau alte substanțe inerte (spărtură de marmură, cărămidă etc), ca după cîteva săptămîni să puteți admira în voie eleganța și frumusețea florilor.

Pentru zambile, bunăoară, vasele trebuie

să fie înalte și largi la gură (carafe) pentru a putea să susțină bulbi. Dimpotrivă, pentru alte flori bulboase (lalcele, narcise, crocusi, ghiocci, lăcrămioare etc), în cazul cărora cele mai frumoase efecte decorative le puteți obține numai printr-o înflorire în grup, se recomandă să folosiți vase din ceramică sau sticlă, aplatizate, adică mai mult largi și mai puțin adînci.

Zambilele se cultivă în carafe cu apă pură. Umpleți carafele cu apă în așa fel încît nivelul acesteia să se situeze puțin mai jos de punctul de la care începe lărgirea sticlei. După aceea, puneți pe fundul carafelor o bucățică de cărbune de lemn și așezați bulbul în partea superioară, lărgită, a sticlei. Bulbii aleși pentru forțare trebuie să fie mari și să prezinte mugurele apical (din vîrf) suficient de tare la pipăit.

În continuare, veți așeza vasele cu bulbi într-un loc răcoros și întunecos (în spațiile unei mobile, în cămări etc) sau așezați deasupra bulbului un cornet de hîrtie, de culoare închisă.

După cîteva zile puteți observa începutul creșterii rădăcinilor care, depășind distanța ce separă bulbul de apă, se alungesc puțin cîte puțin și se cufundă în apă. Acesta este momentul în care trebuie să mutați carafele cu bulb într-un loc cald, dar tot întunecos. Mugurele încep să se modifice forma și veți observa că frunzișoarele sale se alungesc și se îndepărtează ușor, iar, curînd în centru apare înflorescența compactă în tot acest timp trebuie să vă îngrijiți ca apa din carafe să fie menținută la nivelul pe care l-a avut inițial. După 5-6 săptămîni, frunzele, încă galbene, ating lungimea de cca 15 cm, iar înflorescența se conturează de-a binelea. Acesta este momentul cînd trebuie să scoateți carafele la lumină, dar nu la soare. În scurt timp veți observa că frunzele plantelor încep să devină din ce în ce mai verzi pînă ce culoarea lor galbenă, pe care au avut-o pînă atunci dispare complet, iar florile care alcătuiesc înflorescența încep să îmbrace culoarea soiului sau speciei alese pentru forțare. De acum înainte, florile pot suporta și soarele slab al iernii, care pătrunde prin ferestre, iar dumneavoastră vă puteți bucura de succesul muncii desfășurate, deoarece ele vă vor răsplăti cu parfumul plăcut și grația firească a lor.

CRONICA DISCULUI

Dintre ultimele noutăți ale „Electrecord”-ului vom menționa discurile intitulate: „Sub mîndre flamuri” și „Frumoase versuri spune”, ambele-omagiul adus Congresului al X-lea al partidului și aniversării a 25 de ani de la eliberarea patriei.

Primul disc (EXE-0438) cuprinde 14 cîntece mult îndrăgite de către oamenii muncii din țara noastră, cum sînt: „Partidă al lumii muncitoare” (de Gheorghe Dumitrescu, versuri Theodor Balș); „Partidul, conștiință trează” (de Radu Palad, versuri Ion Brad); „Republică, măreață vatră” (de Ion D. Chirescu, versuri de Eugen Jelebeanu); „România, țara mea de dor” (de Mircea Neagu, versuri de Traian Iancu); „Mîndrie și cîntec ne ești, Românie” (de Matei Socor, versuri de Eugen Frunză). Acompaniamentul: orchestra de studio a televiziunii, ansamblul artistic al armatei, corul și orchestra U.G.S.R. și ansamblul „Ciocîrlia”.

Cel de al doilea disc (EXE-0439) include 26 de poezii în lectura autorilor — dintre care cităm: „Bună dimineața primăvară”, de Tudor Arghezi; „Clipei se dedă floriul” de Lucian Blaga; „Ileana Sînziana”, de Radu Boura; „Am arzi” de Ion Horea; „Pămîntul țării”, de Adrian Păunescu; „Cîntare baciului”, de Cicero Teodorescu.

Pe un disc mare apărut recent Gheorghe Zamfir interpretează la nai 8 cîntece foarte solicitate de auditori: „Doină de jale”, „Frunzuliță lemn adus”, „Cîntec de nuntă”, „Păscuți calul pe răzoare”, „Doină de la Vișina”, „Mindra mea din Bădulești”, „Mîndrele” și „Sîrba bătrînească”. Acompaniamentul este asigurat de orchestra Florian Economu (ST-EPE-0432).

Un alt disc interesant este fără îndoială, cel pe care cîntărețului Ion Dolănescu, acompaniat de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii condusă alternativ de Victor Prădescu și Radu Voinescu, interpretează următoarele opt melodii: „Bate vîntul, bate, bate”, „De-ar fi drumul prin pădure”, „În pădure la Ponoare”, „Vină vară, vino iute”, „Uite mindra, nu e mindra”, „Din Găești la Cîmpulung”, „Schimbă-ți mindro, cărărcă”, și „Cucule, străin mai ești”.

I. D.

FAȚĂ-N FAȚĂ CU LUPII...

În anul 1963, doi paznici în apropierea orașului Colombey-les deux Eglises, din Franța, au împușcat un lup care, în realitate, era ciinele măcelarului. O greșeală de neiertat. Nu este greu să deosebești un lup de un ciine, măcar după modul cum bea apa în fața unei făpturi suspecte puneti o farfurioară cu apă. Dacă va bea zgomotos — înseamnă că este un ciine, iar dacă va suge liniștit — este un lup.

Dar, pentru asemenea încercări este nevoie de cel puțin un lup, or, lupii sînt greu de găsit astăzi: îl mai poți întîlni prin munții Spaniei, undeva în Balcani, sau în Polonia.

Lupul este un animal fricos și stie că tot ce miroase a om trebuie evitat. Situația se schimbă însă dacă lupul este flămînd. Astfel, în 1812 o haită de lupi a atacat o companie militară austriacă, iar dimineața cadavrele soldaților zăceau printre grămezile de lupi morți.

Întîmplările reale dau cîteodată naștere unor legende. Astfel, există o legendă

despre o fiară din Gevodan, o localitate din Franța, care în 1764 a înspăimîntat întreaga regiune, atacînd și omorînd zilnic o multime de oameni și animale. Lumea n-avea curaj să mai iasă din casă. Guvernatorul mobilizase 20 mii de oameni, un regiment de dragoni o multime de vînători. Aceștia au... reușit să împuște un lup uriaș de 63 kg.

Recordurile tragice din Gevodan sînt întrecute cînd lupul turbează.

O haită de lupi pare a fi o... bandă în care fiecare trăiește pentru el. În realitate, aceasta este o colectivitate organizată, disciplinată, cu ierarhiile și drepturile bine definite. O serie de gesturi și manifestări sînt bine stabilite. Într-o haită, fiecare lup știe locul și rîndul lui: unul stîrnesc vînatul alții îl gonesc, alții îl prind.

Spre sfîrșitul lui ianuarie lupoalca dă de înțeles că n-ar fi contra să... aibă un prieten. În jurul ei se adună pretendenții făcînd să răsune vîile de urletele lor. Pe urmă lupoalca pornește în goană prin

munți și văi urmată de cavalerii ei și după o fugă nebună își alege perechea, cu care trăiește 2-3 ani și uneori toată viața. După 65 de zile de la împerechere, ea face 4-10 puși de lup goi și urși, pe care îi ține în vizuina căpușită cu frunze uscate și cu propriul ei păr. Din precauție, pregătește cîteva vizuini, unde în caz de pericol își mută pușii. Lupoalca hrănește pușii cu lapte, iar după 1-2 luni, cu carne. Fericitul tată de familie vinează singur pentru toți. Pușii cresc repede, după jumătate de an ajung la 15 kg, la un an devin adulți.

Un puș de lup luat din frageda copilărie se atașează de om ca un cățel, iar peste 1-1 1/2 an firea lui se schimbă; e și natural, căci într-o generație el nu poate... renunța la firea lui de lup. Uneori lupii rămîn domestici cîteva ani înfricoșînd hotii și vecinii.

Cu toate numeroasele cazuri de atașament față de om, între care cazul excepțional al lupoalcei care a alăptat pe Romulus și Remus, nu se poate conta pe o evoluție rapidă a raporturilor dintre om și lup. Va trece încă mult timp pînă cînd lupul cel rău se va transforma în ciinele credincios.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE

Experiențele care se fac în vederea obținerii unor plante libere de virusuri par să capteze din ce în ce mai intens interesul oamenilor de știință, cu atât mai mult cu cât s-a constatat că metoda oferă perspectiva unei creșteri a producției vegetale, în anumite cazuri, cu mai mult de jumătate. Acest spor reprezintă, de fapt, rezultatul eliminării unor pierderi importante provocate de virusuri care micșorează producția vegetală.

Concomitent cu experiențele întreprinse în S.U.A. pentru obținerea de pomi fructiferi

adus Angliei o economie anuală de peste două milioane de lire sterline. Astfel se explică faptul că pe 80 la sută din suprafața cultivată cu cartof în Scoția se folosește varietatea King Edward, care este liberă de virusuri.

Rezultate și efecte similare au fost obținute la măr, cires, la păr — a cărui producție a crescut cu 33 la sută, la căpșun și la revent la care sporul a fost de 50—60 la sută.

Cercetătorii de la Rothamsted încearcă acum să elimine bacteriile și ciupercile patogene care se găsesc în semințe și tuberculi înainte de plan-

EXPERIENȚE

PLANTE „CURATE”: PRODUȚIA CREȘTE CU 50 LA SUTĂ

fără virusuri — experiențe despre care cititorii „Agriculturii” au fost informați — în Marea Britanie, la cunoscuta stațiune de cercetări de la Rothamsted s-au făcut încercări încununate de succes, cu cartofi și legume. Tehnica folosită în acest scop constă în prelevarea unui mic fragment — de aproximativ un milimetru — din meristemul de la nivelul mugurelui terminal. Acest fragment este cultivat în soluție nutritivă și din el se formează o plantă completă. Din sute de fragmente de meristem astfel izolate se produc abia câteva plante indemne. Acestea sunt înmulțite în masă și vândute producătorilor.

Pentru cartof au fost obținute semințe libere de virusuri. Utilizarea acestora a

are o primă reușită o constituie obținerea tuberculelor de cartof fără virusuri. În același timp, a fost elaborată o metodă simplă pentru detectarea semințelor de fasole atacate de boala numită arsura aureolată. Ea constă în adăugarea unei mici cantități de pigment fluorescent, care intrând în contact cu bacteriile, devine luminos, astfel încât semințele bolnave sunt ușor de recunoscut.

Importanța practică a metodelor de obținere a plantelor, semințelor și tuberculelor fără virusuri are, potrivit părerii experților, o importanță considerabilă. Ea poate deveni o pirghie valoroasă pentru ridicarea producției vegetale prin eliminarea unui tribut pe care cultivatorii îl plătesc pe ne-drept bolilor și dăunătorilor.

DIN PRESA STRAINĂ

„GENIO RURALE”

Noi tipuri de silozuri orizontale pentru furaje

După o perioadă de experimentare și exploatare în care s-au consemnat rezultate bune, silozurile orizontale pentru furaje cunosc o răspândire din ce în ce mai largă în Italia. Soluțiile, studiate în funcție de nivelul terenului, cuprind variante de silozuri subterane, semiingropate și supraterane, dând astfel posibilitatea adaptării la teren în condiții specifice. Astfel silozurile îngropate sunt recomandate în cazul unor denivelări care justifică din punct de vedere economic aplicarea acestui tip. La tipul semiingropat se utilizează un sistem cu plăci prefabricate, prinse în silpi prefabricați, prin intermediul unui ghidaj. Se realizează o zonă centrală de 7,60 m lungime continuată cu două rampe laterale în ambele părți, care urcă până la nivelul terenului natural. În vederea scurgerii lichidelor, la partea inferioară este prevăzută o rigolă acoperită.

Față de tipurile semiingropate, silozurile supraterane trebuie construite cu pereții laterali mai rezistenți; de asemenea sunt necesare fire un utilaj, fie o instalație specială de transport și alimentare. O metodă originală, foarte simplă și practică, este folosirea unor plăci prefabricate (având 2—2,5 m lungime, 0,45—0,60 m lățime și 6,5 cm grosime) înfipte în sol și care formează pereții laterali. Sistemul prezintă certe avantaje: nu necesită un volum mare de săpături, dă posibilitatea unui acces ușor și deci a unei exploatare convenabile, folosește rezistența solului în vederea preluării presiunilor pe pereți.

Alte metode, și ele simple și eficiente, sunt concepute prima, din două elemente prefabricate independente (stilpi în formă de V întors cu sau fără înimă plină și plăci de 2,40 m înălțime, dispuse pe una din laturile stiloului) iar a doua, dintr-un element în formă de L (înălțimea 2,50 m, lățimea de 1,25 m și lungimea de 0,60 m) sau T întors (înălțimea 2 m, lățimea 1,20 m și lungimea 0,60 m) care se repetă, formând pereții silozului. Un exemplu reușit îl constituie silozul din Sarmazia-Piacenza, unde s-a utilizat sistemul cu stilpi V fără înimă plină.

Un alt tip de siloz orizontal suprateran de concepție mai complexă și cu un aspect plastic mai interesant a fost executat în cadrul unei întreprinderi agricole din Persiceto-Bologna. Realizat din elemente prefabricate de beton armat, el este compus din stilpi în formă de Y întors și plăci pentru pereți. Pentru a permite accesul unor utilaje de transport, a fost prevăzut și un tip de panou cu fereastră. Legătura prefabricatelor de fundație este astfel concepută încât să asigure o maximă stabilitate a pereților laterali supuși unor presiuni orizontale mari.

Cu o gamă variată, folosind pe scară largă prefabricarea elementelor componente, reduce la 1 sau 2, prezentând avantaje economice evidente — viteză de execuție, manoperă simplă, etc. silozurile orizontale permit o puternică extindere a industrializării lucrărilor și deci, o eficiență sporită obținută cu minimum de mijloace.

Arh. S. JULMAN

ORIZONTURI

FOLOSIREA METODEI REFRACTOMETRICE PENTRU DETERMINAREA CONȚINUTULUI DE GRĂSIME ÎN PRAFUL DE OUA

Centrul de industrie avicolă de la Poznan (R.P. Polonă) a făcut cercetări referitoare la aplicarea metodei refractometrice (care constă în extragerea la rece a grăsimii din produsul cercetat cu ajutorul unui solvent de grăsimii) pentru determinarea conținutului de grăsime în praful de ouă. În urma experiențelor efectuate s-a constatat că această metodă este avantajoasă datorită rapidității de determinare, cât și datorită aparatului de loc complicat. Ea este potrivită în special pentru laboratoarele din uzine. Aprecierea statistică a rezultatelor obținute permite ca metoda să fie trecută în categoria metodelor de precizie medie.

IMPOTRIVA PIERDERILOR LA RECOLTARE

În Canada s-a realizat un dispozitiv special cu care sunt utilizate combinele cerealiere pentru a se preîntâmpina pierderile la recoltarea păioaselor. Dispozitivul îl avertizează pe mecanic, despre pierderile de boabe la cutia sitelor de curățare sau la scuturătorul de paie. Grație lui se evită pierderile de boabe în câmp și se sporește randamentul combinei prin mărirea vitezei deplasării sale până la nivelul optim.

MĂRIREA GRADULUI DE ASIMILARE A TURTELOR

Cercetătorii de la Universitatea din Illinois au comunicat că asimilarea turtelor de către vitele cornute poate fi mărită cu 14%, dacă în turte se adaugă tanin. Datorită taninului, turtele sunt digerate în compartimentul patru, unde sunt folosite cel mai eficient. Totuși, nu au fost înlăturate încă anumite probleme tehnice de granulare a turtelor împreună cu taninul.

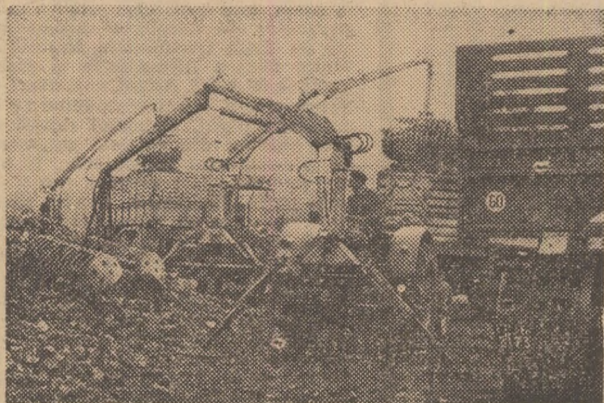
Tăușii, în vîrstă de 1 an, care au primit turte de soia tratate cu tanin, au crescut în greutate cu 3,56 livre/zi; vitele care au primit turte netratate au crescut cu 3,44 livre, iar vitele care au primit uree — cu 3,12 livre. Raportul între furaje și sporul în greutate a fost de 5,6 livre de furaje tratate la 1 livră pe spor în greutate (turta netratată s-a consumat în cantitate de 6 livre, iar turta cu uree — 6,1 livre).

Ureea se descompune în primul compartiment sau în rumen, unde bacteriile o fac să devină mai ușor digerabilă. Turta nu are nevoie să se descompună în primul compartiment al stomacului, iar taninul o protejează împotriva bacteriilor, până cînd ajunge în compartimentul patru.

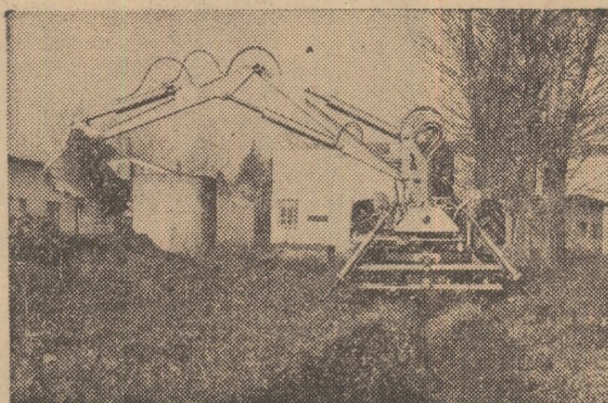
ACȚIUNEA SPORIILOR CRIPTOGAMICI

Majoritatea sporilor criptogamici care ajung pe frunzele sau tulpinile plantelor nu reușesc să parvină la partea inferioară a lor. Una din cauzele acestui fenomen rezidă în elaborarea de către planta gazdă a fitoalexinei capabile să inhibe dezvoltarea sporilor criptogamici.

Unii spori depășesc însă o astfel de barieră și devin paraziți. A. de Wit-Elshove de la Universitatea de agricultură din Wageningen (Olanda), a descoperit că unii spori paraziți criptogamici pot descompune fitoalexina în compuși ce nu sînt toxici pentru ei. În acest scop, soluțiile de pisatin (fitoalexină produsă de mazăre) se amestecă cu soiuri criptogamice din aceleași specii: cu parazitare și neparazitare. În cazurile în care soiurile neparazitare s-au cultivat cu pisatin. la sfîrșitul săptămîinii se obținează până la 80% fitoalexină. Dar, dacă într-o experiență analogă se foloseau soiuri virulente ale aceleiași criptogame. la sfîrșitul săptămîinii nu mai rămînea pisatin. Experiențele în care s-au folosit atomii marcați au arătat că fitoalexina „dis-ărută” s-a distrus sub efectul criptogamei virulente, transformîndu-se într-un produs secundar inofensiv.

EXCAVATOR EC/4

EXCAVATOR — ÎNCARCĂTOR EC/6

EXCAVATOR

EC/7

CARLO PESCI

Excavatoare-încărcătoare — macarale hidraulice
44042 CENTO - Ferrara (Italia)

CARACTERISTICI TEHNICE

- rotația brațului 360°
- comenzi progresive complet hidraulice
- montabile pe toate tipurile de tractoare, pe roți și șenile
- calitate excelentă, asistență garantată

Informații și documentație tehnică puteți obține de la

I. S. C. E. AUTO-TRACTOR

București, str. Lipsani nr. 19

AGRICULTURA PE GLOB

OASPEȚI DE PESTE HOTARE

Întâlnire cu E. Hartmans, directorul Diviziei serviciilor agricole a F.A.O.

La încheierea vizitei de câteva zile făcută în țara noastră, dl. E. HARTMANS, directorul Diviziei serviciilor agricole a Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) a avut o convorbire cu un redactor al revistei „Agricultură”, în cursul căreia a abordat câteva probleme majore ale activității organizației internaționale și și-a împărtășit impresii culese cu prilejul călătoriei în România

— Sinteți reprezentantul unei mari organizații internaționale care s-a angajat cu hotărâre în lupta împotriva foamei. Care sînt astăzi trăsăturile esențiale ale acestei lupte?

— Am străbătut, în ultimii zece ani, o perioadă în care am scos în evidență necesitatea de a se produce mai multă hrană pentru ca foamea să fie stăvilită, pentru ca omenirea să aibă destulă hrană, pentru ca nimeni să nu mai moară din cauza foamei.

Datorită unor realizări recente în domeniul agriculturii, situația s-a schimbat astfel încît am intrat într-o fază de optimism prudent.

Acum, în lupta împotriva foamei, accentul s-a deplasat către un obiectiv de ordin calitativ: a asigura acelei părți a omenirii aflate în nevoie, un regim alimentar adecvat. Este vorba despre aproximativ jumătate din populația lumii, care dispune de o hrană inadecvată, lipsită de proteine. De aceea, principala noastră preocupare este lichidarea lipsei de proteine.

— Lipsa proteinelor reprezintă o problemă complexă. Cum este vizată soluționarea ei la F.A.O.?

— Problema este, într-adevăr, foarte dificilă. Noi credem, însă, că în direcția soluționării ei există încă mari posibilități care nu au fost folosite.

Una din căi o constituie ridicarea nivelului proteic, a conținutului în aminoacizi al cerealelor — ținînd seama că acestea reprezintă principala

hrană volumetrică — cu 25—40 la sută. O altă cale o constituie introducerea mai largă în alimentație a leguminoaselor. A treia cale o formează mărirea producției animale — păsări, porcine, taurine și pește — avînd în vedere toate formele posibile de creștere a animalelor.

— S-a discutat, în ultima vreme, în presa de specialitate, despre valorificarea unor surse de proteine nenaturale — dacă le putem numi astfel. Ce credeți despre această posibilitate?

— Chestiunea poate fi abordată în două moduri diferite. Pe de o parte, se pune problema obținerii de proteine din hidrocarburi, pe baza unui proces microbiologic, iar pe de altă parte, aceea a îmbogățirii produselor alimentare cu aminoacizi, în primul rînd lizine, pentru a le ridica valoarea nutritivă.

Organizația noastră este foarte mult preocupată de aceste probleme. Pentru viitorul apropiat nu credem însă într-un rol prea mare al proteinelor sintetice, ci mai degrabă considerăm că soluția o constituie cealaltă cale, echilibrarea mai bună a aminoacizilor în cereale și creșterea producției animale.

— Și acum, v-am ruga să ne împărtășiți impresiile cu care încheiați vizita dv. în România.

— Am venit aici, în primul rînd, pentru a mă pune la curent cu unele realizări pe care auzisem că le-ați obținut și despre care ne-a informat

directorul general al F.A.O., d-l A. H. Boerma.

Sînt foarte recunoscător guvernului român pentru prilejul pe care mi l-a dat de a vizita un unimăr de unități, de a cunoaște metodele și tehnicile folosite acum în agricultura României. Acestea ilustrează aplicarea tehnologiei la scară industrială în agricultură. Industrializarea agriculturii este o cerință primordială a dezvoltării economiei și pot să spun că am fost deosebit de impresionat de eficiența cu care întreprinderile agricole de stat folosesc cele mai moderne metode agricole, de modul de organizare menit să ridice randamentul aplicării tehnologiei moderne. În acest context aș dori să mă refer în mod deosebit la sectorul avicol și la cel porcine. Sînt, de asemenea, impresionat de marile posibilități ale sectorului de irigații, aflat în plină dezvoltare. El va constitui baza solidă a unor mari producții vegetale și, indirect, animale.

Am o deosebită apreciere pentru rolul foarte activ pe care îl îndeplinește Comitetul național român pentru F.A.O. în realizarea obiectivelor organizației noastre, pentru sprijinul pe care îl dă orientării activității noastre.

Vizita mea în România, cunoașterea eforturilor și succeselor obținute de dv. în propria dv. agricultură mi-a sugerat noi mijloace de a ajuta într-un chip mai eficient țările care trebuie să-și dezvolte agricultura.

Aveți o experiență bogată, ați găsit noi moduri de a aborda rezolvarea problemelor, noi soluții în direcția industrializării agriculturii. E important ca tipul de agricultură practicat de dv. și modul de a aborda problemele să fie aplicate, într-o formă similară, în țările în curs de dezvoltare.

Adrian COSTA

CARNET ECONOMIC

DIN REZULTATELE ANULUI AGRICOL LATINO-AMERICAN

Potrivit unui bilanț recent publicat de Federația Internațională a producătorilor agricoli, producția agricolă a Americii Latine și, în special, cea a culturilor alimentare a crescut, în cursul ultimului an agricol, în comparație cu anul precedent.

Un indice provizoriu al acestei creșteri, pentru 23 de țări, se cifrează la 1,7 la sută. Se semnaleză, în același timp, însă, că pe locuitor producția a scăzut.

Anul 1968 a adus Mexicului un nou progres important, de 54 la sută față de media anilor 1957—1959. Recolta de grâu a fost ceva mai slabă, dar producțiile realizate la bumbac, oleaginoase și produse zootehnice au compensat larg această scădere.

În țările Americii Centrale s-a marcat, în ansamblu, un progres. Concomitent cu creșterea producției de bumbac, porumb și banane s-a produs însă, o scădere a celei de cafea și zahăr.

Seceta a micșorat mult recoltele timpurii în Antilele de Nord. În Republica Dominicană și Jamaica producțiile de zahăr obținute au fost foarte mici, ceea ce a determinat scăderea producției agricole globale a acestor două țări. În schimb, în Antilele de Sud s-a realizat un progres.

În sudul continentului anul a început cu o secetă puternică, care a afectat producția agricolă în Argentina, Uruguay și Brazilia. În această din urmă țară, seceta s-a prelungit pînă la finele lunii aprilie, ceea ce a dăunat producției de cereale și de semințe oleaginoase. Cafeaua, la rîndul ei, a dat rezultate mult inferioare celor din 1967. Din aceeași cauză, în Argentina recoltele de porumb și oleaginoase au fost mai mici, dar pierderile au fost compensate de rezultatele superioare obținute la grâu și alte cereale precum și în producția zootehnică.

Previzunile privind țările Americii Latine pentru anul 1969 indică faptul că principalele state exportatoare vor fi în măsură să furnizeze cantități mai mari de grâu, bumbac și carne, precum și de cereale secundare. Se așteaptă, în schimb, o reducere a ofertei de uleiuri comestibile.

70 DE MILIARDE DE ȚIGARI

În ciuda avertismentelor pe care le dau medicii, în fiecare an se fumează din ce în ce mai mult — aceasta este concluzia unui raport prezentat de Comitetul produselor de pe lângă Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.). Anual, consumul de tutun crește în întreaga lume cu 70 miliarde țigări. Raportul relevă că trei pătrimi din tutunul consumat în prezent este fumat sub formă de țigarete, deși medicii consideră mai puțin dăunătoare pentru sănătate consumarea tutunului pentru pipă sau a țigărilor de foi.

Valoarea actuală a comerțului internațional cu tutun depășește un miliard de dolari. Numai Statele Unite exportă frunze de tutun în 113 țări, iar R. F. a Germaniei importă tutun din 43 de țări. În Grecia și în Turcia tutunul se situează pe primul loc la export, reprezentînd o treime și respectiv o cincime din cifra globală de export a produselor agricole. Un rol important îl ocupă producția de tutun și în țări ca India, Brazilia, Filipine, Malawi, Indonezia, Republica Dominicană, Paraguay și Madagascar.

O nouă misiune cosmică în curs de îndeplinire

Zborul celor trei nave spațiale sovietice „Soiuz”

O nouă premieră cosmică emoționează omenirea: în Uniunea Sovietică au fost lansate trei nave cosmice — Soiuz 6, 7 și 8, avînd la bord, în total, șapte cosmonauți. În acest fel, în jurul Pămîntului navighează în formație trei nave cosmice și, pentru prima oară în istorie, se află în același timp în spațiu șapte oameni.

Eroii acestei noi experiențe spațiale sînt: locotenent-colonel Gheorghi Sonin, comandantul navei Soiuz-6 și cosmonautul Valeri Kubasov, inginerul de bord al aceleiași nave, locotenent-colonel Anatoli Filipcenko, comandantul navei Soiuz-7, Vladislav Volkov, inginerul de bord și Viktor Gorbatko, inginerul cercetător al navei Soiuz-7, precum și doi „veterani” ai zborurilor cosmice — colonelul Vladimir Șatalov, comandantul navei Soiuz-8 și Alexei Eliseev, inginerul ei de bord.

Această echipă de viteji are de îndeplinit un program pe cît de complex, pe atît de important din punct de vedere științific și tehnic. Astfel, sînt efectuate cercetări științifice simultane în spațiul cosmic circumterestru, conform unui program larg care include: punerea la punct a unui sistem complex de comandă a zborului în grup a trei nave cosmice, obținerea de date noi asupra spațiului cosmic din jurul Pămîntului, cercetări în vederea perfecționării tehnicii cosmice și folosirii acesteia în scopuri economice.

Un interes deosebit stîrnește acea parte din programul actualelor zboruri care anunță efectuarea unor experiențe de sudare a metalelor în condiții de vid înalt și de imponderabilitate.

Una din sarcinile actuale ale cosmonauților sovietici este obținerea de fotografii ale unor obiective geologice-geografice și ale stratului de nori. Pe fotografiile pot fi recunoscute numeroase detalii ale vegetației, în special limitele ei, se văd bine pustiurile, pădurile, stepetele. Fotografierea cosmică permite cercetarea anuală a pășunilor în vederea calculării rezervelor de furaje, stabilirea stării solului în perioada dinaintea semănatului, se pot delimita suprafețele de pădure atacate de dăunători.

Tehnicile care se experimentează în prezent reprezintă pregătirea asamblării unei mari nave cosmice, amplasată mai întîi pe o orbîță terestră și îndreptată apoi spre alte corpuri cerești.

La ora cînd scriem aceste rînduri, zborul celor trei nave cosmice sovietice continuă.

Un ultim semn de bun rămas: peste câteva clipe nava cosmică Soiuz-6 își va lua zborul

Foto: A.P.N.

INDIA: demonstrațiile și dezbaterile cu privire la regimul alimentar ilustrează o susținută preocupare pentru ridicarea calității alimentației populației acestei țări

